

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τούδ' ἐντός τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
 Ἐτηρία Δρχ. νέαι 30
 Εξαμηνιαία " 15

Διὰ τούδ' ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ

Ἐτηρία Φράγκα 45
 Εξαμηνιαία " 23

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΙΩΝ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΥΤΑ

Αἱ αἰτήσεις συνδρομῶν, μετὰ τοῦ τιμηματος αὐτῶν, ἀποστέλλονται Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Αἰῶνος».

Τιμὴ καταχωρίσεων δι' ἑκάστον στίχον Δρχ. 50

Γραφεῖον τοῦ Αἰῶνος, ὁδὸς Σκουροῦ ἀριθ. 3

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1887. - Τετράδι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὸν ἐν ΒΙΕΝΝῃ ἀνταποκριτὴν τῶν λονδινέων «Καίρων», ὁ τῆς Βουλγαρίας πρωθυπουργὸς κ. Σταμπούλωφ ἀπερρέχεται εἰς Βουκουρεστίον, τῇ 13/25 Νοεμβρίου, κομίζων ἐπιστολὴν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου πρὸς τὸν βασιλέα Κάρολον. Ὡς εἰκός, σημαντικὴ πολιτικὴ ἔννοια ἀποδίδεται τῇ ἀποστολῇ ταύτῃ. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἕτερος βούλγαρος ἀξιωματικὸς, ὃς λέγεται, ἀπέρχεται εἰς Νίσε, ὅπως προσφέρῃ τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ ἡγεμόνος τῷ βασιλεῖ Μιλάνῳ. ὅστις νέον παρέχει δείγμα τῶν πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας φιλικῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ, ἀρνηθεὶς νὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Κυβερνήσει αὐτοῦ νὰ προβῇ εἰς οἰκονομικὰς πράξεις ὑπὲρ Σέρβων ὑπηκόων, ἐξορισθέντων τῆς ἡγεμονίας ἐνεκα πολιτικῶν σκευωρῶν. Εὐλόγως πιστεύεται, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐναλλαγὴ περιποιήσεων ἐκδηλοῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν τριῶν Δυναστῶν, ὅπως προσελάσωνται ἀλλήλους τὰς χώρας αὐτῶν. Καὶ ἂν μὴ ἐπικρατῇ τὸς ἐγγὺς ἡ ἰδρυτικὴ Ὀμοσπονδία τοῦ Αἰῶνος, ὃς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, τῆς Εὐρώπης θὰ ἦτο ποθητὸν, ὁριστικὴ καὶ τακτικὴ συνεννόησις τῆς Ρουμανίας, τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, πρὸς κοινὴν δράσιν ἐν τοῖς περιστάσεσι, θέλει φέρει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν περὶ τὸν Αἰῶνα Κρατῶν κατὰ ρωσικῆς ἐπιδρομῆς.

Ἐκ ΒΙΕΝΝΗΣ τηλεγραφεῖται πρὸς τοὺς Times τὰ ἀκόλουθα :

«Ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρέσβυς τῆς Ἰταλίας ἐνετάλη ὑπὸ τοῦ κ. Κρίστη νὰ δηλώσῃ τῇ Πύλῃ αὐθεντικῶς, ὅτι εἰς τὴν ἀνάστασιν αἱ διαδοχικαὶ εἰρήναι περὶ τῶν προθέσεων τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Τριπολίτιδος. «Τοῦναντίον», προστίθεται ὁ κ. Κρίστης, καὶ σύμμαχοι Δυνάμεις ἰσχυρῶς ἐπιμένουσιν, ὅπως «ἡ ἀνεκρίσιμος τῆς θωμανικῆς Αυτοκρατορίας καταστάσις» «θεωρεῖται παρὰ πάντας, ῥόναι δὲ αἱ ὑφ' ὑπάρχοντες Συνθήκαι θέλουσι χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν Δυνάμεων.» Ἡ Πύλη ἡκούσασα τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην εὐχαρίστων, πρὸς τὸν ἀνωτάτων Τούρκων ὑπαλλήλων ἐδράξαντο τῆς εὐκαιρίας, ὅπως εἰσηγγέσωνται τὴν συμπληρωσιν πρὸς τὴν τριττὴν Συμμαχίαν, ἀλλ' ὁ Σουλτάνος ἐν τῇ προκειμένῃ ζητήματι τῆς ἀπόλυτον ἐπιθυμίαν ἔχει, φάνηται ὅτι ἐντέθεν πιθανώτατον ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἐγγύσεις τῆς Πύλης καὶ τῶν Δυνάμεων οὐδεμίαν θέλουσιν ὑποστῆ εὐδαιμονικὴν μεταβολήν. Ὅπως δὲ ἡ τοιαύτη δήλωσις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως διέσσει κατὰ τὴν θέσιν τῆς Ρωσίας ἐν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τοῦτο ἀποδίδεται ἡ ἐνεστῶσα ἐπιρροαία αὐτῆς ἐν τῇ βουλγαρικῇ ζητήματι.»

Ἐπιστολὴ ἐκ Πετροπόλεως, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν βρυξελλαν «Ἀρκετον», βεβαίη, ὅτι ὑπάρχουσιν ἤδη ἐν Ρωσίᾳ δύο ρεύματα δημοσίου φρονήματος, ὧν τὸ μὲν κηρύσσεται ὑπὲρ συμμαχίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ εὐρίσκει συμπαθείας ἐν πάσαις ταῖς τάξεσι τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τὸ δὲ ἀποκρούει τὴν συμμαχίαν ταύτην, ὡς δυνάμεν νὰ παράσχωι μεγάλη ἀπαγορευτικὴ τῇ Ρωσίᾳ. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἀρκετον» παρατηρεῖ, ὅτι ὑπάρχει μέση τις κατάστασις. Εἰναι βέβαιον ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία διατακτέα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἡ ἰσορροπία δύναται ἐν τοῖς τοῖς νὰ ἀποκατασταθῇ ἀνευ συμμαχίας. Ἀναγκάζον τὰ δύο ἔθνη νὰ μὴ ὦσιν ἀπομακρυνόμενα ἀπέναντι τοῦ συνασπισμοῦ ἄλλων Δυνάμεων, δύναται δὲ νὰ παρέλθωσιν ἐκ τῆς ἀμοιβαίας υποστήριξιν εἰς τὴν ἐκάστην ἐπιχειρήσιν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς. Οὕτως δὲ θέλουσι δημιουργηθῇ ὑπὲρ αὐτῶν αἰσθημα ἐμπιστοσύνης, χωρὶς νὰ ἐγγείρωσιν ὑπόνοιαν τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Ἡ ἀποτυχία τῆς Ἀγγλίας θὰ τῆς ἀρνήσῃ τῆς Ρωσίας ἐν τῇ ἀγγλο-τουρκικῇ Συμβάσει κατὰ τὴν αὐτὴν μᾶλλον συμβιβαστικὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐν τῇ ζητήματι τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς ρωσικῆς διώρυγος. Ἡ ἡθικὴ ὑποστήριξις τῆς Γαλλίας ἐν τῇ βουλγαρικῇ ζητήματι ἔσται ἐτέρωθεν ὠφέλιμος τῇ Ρωσίᾳ.

Τὸ κείμενον τοῦ λόγου, ὃν ὁ ἀντοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἀπήγγειλε τῇ 17/29 Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν Ἐπιτροπῶν, ἔχει, ὡς ἑξῆς :

«Φραγκίσκος ὑμῖν ἐπὶ τῷ δόξαντι δείγματι τῆς ὑμετέρας ἀφοσιώσεως, μεγάλῃν δὲ προσέξει εἰς ἐμὲ χάριν ἀείποτε ἡ ἀκράσια τοιούτων ἐκφράσεων. Ἀσμένως δύναμαι νὰ εἰπῶ ὑμῖν, ὅτι αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων ἐξακολουθοῦσιν, ὡς πάντοτε, ἔχουσιν χαρακτὴ ἐγκαρδίως φιλικῆς, καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεώς μου, τείνουσα εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν δικαιοκρατικῶν ἐκδόσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑφ' ὑποστήριξιν Συνθηκῶν, οὐ μόνον ἀπολαύει ἐκτιμήσεως, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρῶς ὑποστηρίζεται. Τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα δυστυχῶς δὲν ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς ἐν τούτοις διατάξει τῶν ἐλπίδων, ὅτι ἐν προσεγγίζοντι θὰ λάβῃ τὸν νόμιμον χαρακτὴρα τοῦ καὶ τέλος θὰ λάβῃ κατὰ τὸν ἀναποκρινόμενον εἰς τὰς ἐγγύς τῶν Βουλγαρίων, συνάδοντα δὲ πρὸς τὰς Συνθήκας καὶ τὰ εὐρωπαϊκά δικαιώματα. Καίτοι ἡ Εὐρώπη κατέχεται ὑπὸ αἰσθημάτων ἀνταρτικῶν, ὑποχρεῖται δὲ αὐτὴ τὴν Κυβέρνησιν μου νὰ παραστήται ἐκκλίνον εἰς τὰς πατριωτικὰς ὑμῶν ἐργασίας, ὅπως ἡ ἐθνικὴ δύναμις τῆς Μοναρχίας μὴ ὑστερήσῃ τῆς τῶν ἄλλων Κρατῶν, εἰναι βέβαιον ἐν τούτοις, ὅτι αἱ ζωηραὶ προσπάθειαι καὶ ἡ εὐκαίριος συνδρομὴ τῶν συμμάχων Δυνάμεων πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμῆς ἐπιτοχῆς νὰ μὴ διαταραχθῇ κατὰ τὸν ἐνδοξόν ἐργον. Χρὴς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν πατριωτικῶν ἐργασιῶν ἐν τῇ ἐνδοξῇ ἐπιτοχῇ τοῦ ἐνδοξοῦ ἐργου νὰ παραστήται ὡς ἐνδοξὸν ἐργον. Περιωρισμένη δὲ τὰς προσπάθειαις ἡμῶν εἰς τὰ τὴν ἀγγλικὴν ὁμιλοῦντα ἔθνη, διότι, πειρωμένοι εἰς εὐρύτερον κύκλον, ἠδὲ ὅπως πολλὰ πειραίσαι

κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις, εἰς ἣν ἀπὸ τοῦδε ἐπιβάλλεται νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο ἀποφάσεις, θέλει προσπαθῇ νὰ παράσχωι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῶν τὴν δυνατὴν ἀνακούρισιν. Ἡ διοίκησις τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης θὰ λάβῃ ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τύπον ἀρμοζόντα εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας, δύναται δὲ τις νὰ προβῇ, ὅτι θὰ προέλθῃ ἐντέθεν ἐλάττωσις τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων πρὸς διατήρησιν στρατευμάτων ἐν Ἑρζεγοβίνῃ καὶ ἐν Βοσνίᾳ. Πειρωθῶς, ὅτι θέλετε ἀσχοληθῇ μετὰ τοῦ συνήθους ζήλου καὶ τῆς φιλοπατρίας ὑμῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τούτων, εὐχόμεθα ὅπως αἱ ἐργασίαι ὑμῶν στερωθῶσι δι' ἐπιτυχίας καὶ χαιρέτικῶς ὑμᾶς ἐγκαρδίως.»

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς 19/31 Ὀκτωβρίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ὀμοσπονδίας ἐδέχθη, ἐν Οὐάσιγκτον, πρεσβείαν, ἐπιδοῦσαν αὐτῷ γράμμα ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς διὰ διαιτησίας λύσεως πάσης διαφορᾶς προκυφούσης τυχόν μετὰ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ Ἑνωμένῳ Πολιτεῖων τὸ γράμμα τοῦτο ἔφερε τῆς ὑπογράφας 233 Μελῶν τῆς ἀγγλικῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Ὁ βουλευτὴς Οὐίλλιαμ Κρέμερ, ἐπιδίδων τὸ γράμμα, προσεφώνησεν αὐτὰ :

«Πολλοὶ ἐκ τῶν τῆς πρεσβείας ταύτης προσήλθον εἰς ὑπουργούς, διαπραγματευθέντες ὑποθέσεις ἐθνικοῦ συμφέροντος, ἀλλ' ὅσα σημαντικὰ ἂν ὑπῆρχαν τὰ ζητήματα ταῦτα, εἰς ἐμὴν κρίσιν, παραβυλλόμενα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, ἣν εὐμενῶς ἐπέστρεψας νὰ ὑποβῶμεν τῇ σὴ κρίσει. Κατανοοῦμεν καλ' ὁλοκληρίαν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὑποκειμένου καὶ τὰ σημαντικὰ ἀποτελέσματα, τὰ συνδεόμενα τῇ σκοπῇ τῆς ἐντολῆς ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ καλ' ὁλοκληρίαν γινώσκουμεν τὰς δυσχερείας, αἵτινες τό γε νῦν περιστοιχίζουσιν τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν δογματικῶν ἡμῶν. Ὅμως ὅσα ἂν ὦσι μεγάλα αἱ δυσχερείαι αὐταί, δὲν κρίνομεν αὐτὰς καὶ ἀνυπερβλήτους, πέπεισμαι δὲ, ὅτι δύναται νὰ ὑπερικήθωσιν, ἐὰν ἀληθῶς ὑπάρξῃ ὁ πόθος τῆς ὑπερικήσεως αὐτῶν. Χαιρόμεν, ὅτι παρὰ τῇ πλήθει ὁ πόθος οὗτος ὑφίσταται, εὐελπιστοῦμεν δὲ, ὅτι τῇ πόθῳ ταύτῃ ἀκολουθήσει ζωηρότερα καὶ ἀποφασιστικότερα προσπάθεια πρὸς τὴν τελείαν πραγμάτωσιν αὐτοῦ. Ἐλαχίστη ὑφίσταται ἀμφιβολία, ὅτι τῇ γράμματι ὑπεγράψαν καμπληθεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ διότι εὐραίσκουσι τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν τῶν ἰσχυρῶς ἐπιδεικνύοντες τὸν σκαπὸν αὐτοῦ. Καὶ τὰς αἰτίας ἀρνήσεως εἰσηγητῆς τοῦ διαδόχου τοῦτου ὑπάρχει ἡ τῶν ἐργασιῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης Ἐπιτοχὴ, ἣς τινος οἱ σκοποὶ τυχόν ἔχουσιν τῆς ἐπιδεικνύσεως τοῦ μεγάλου πλῆθους τῶν ἡμετέρων Συμπολιτῶν. Ἀλλὰ σήμερον τὸ γράμμα προσάγομεν, οὐχὶ ἐν ὀνόματι τμήματος τινὸς τῶν ἡμετέρων Συμπολιτῶν, ἀλλ' ἐκ μέρους 233 Μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Τὸ γράμμα ὑπεγράψαν ἐπίσης Φιλελευθεροὶ τε καὶ Συντηρητικοί, ἐν τοῖς ὑπογράφοντι δὲ εὐρήνται καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς Βουλευτὰς, μετασχόντες τῶν πρώτων Κυβερνήσεων. Οἱ τοῦ γράμματος εἰσηγηταί, ὅτε παρεσκευάζον αὐτὸ, ἤκιστα προσεδόκον, ὅτι ἐμελλε νὰ τύχῃ τῶσων ὑπογραφῶν, μόλις ὑπελόγιζον, ὅτι θὰ ὑπεγράψον περὶ τοὺς ἑκατόν. Ὅτι δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπογραφῶντων ὑπερδιπλάσιος ὑπῆρξε, καταδεικνύει πόσον διαδεδομένη εἶναι ἡ ἐπιθυμία περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν σκοπῶν ἡμῶν. Εἰς περαιτέρω δ' ἀποδείξιν τῆς πρὸς τὰς αἰτίας ἡμῶν συμπαθείας, 37 Μέλῃ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀδρῶν ἐγράψαν μοι ἐπιστολὰς συναινετικὰς καὶ ἐπιδεικνύσας. Παρόμοιαι ἐπιδεικνύσας ἐξεδηλώθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ καρδινάλιου Μάννινγκ, τοῦ λόρδου Δημάρχου τοῦ Λονδίνου, καὶ ἐπὶ τέλει ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστον. Ἡ θερησκευτικὴ ἔνωσις, κατὰ τὴν πρόσφατον σύνοδον αὐτῆς, ἐν ἣ τὸ μέγα θερησκευτικὸν σῶμα τοῦτο ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ πλείονων τῶν δισχισίων Κληρικῶν, ὁμοφρονῶς παρεδέρχον τὴν ἐπιδεικνύσαν τὸν σκοπὸν τῆς πρεσβείας ταύτης. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κοινοβίου τῆς ἐμπερικῆς Ἑνώσεως, πρὸντες ἐκεῖ, ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ δι' οὗ ὑποστηρίζεται ἡ ἐπιβολὴ αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλὰ, ἀρὸς τόσων πάλαιονος ὑφίσταται ἡ ἐκφρασις τῆς γνώμης πᾶσιν τῶν κλάσεων τῶν Συμπατριωτῶν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς συνομολογήσεως τοιαύτης ἐπὶ διαιτησίᾳ Συνθήκης τῶν δύο ἔθνων πρὸς ἄλληλα, φυσικῶς ἐρωτᾶται, πῶς ἡ τοιαύτη πρότασις δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν ὑπογραφῶντων τῇ ἡμετέρῃ Κοινοβουλίᾳ. Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπαντᾷ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἐλευθερὸν οὐσα τῶν σκανδάλων καὶ τῶν περιπλοκῶν τοῦ παλαιοῦ κόσμου, εἶναι ἐκ πᾶσιν τῶν τῆς ὑψηλῆς Κυβερνήσεως ἡ μᾶλλον εὐνοουμένη ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ πρωτοβουλίαν. Ἡ εἰσηγησις, γενομένη ὑφ' ἡμῶν ἢ ὑπὸ τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Συνελεύσεως, οὐδεμίαν θὰ παράσχωι ὑπόνοιαν περὶ τῶν σχεδίων, ἢ ἀναξίαν ὑπολογισμῶν. Ἐτέρωθεν δὲ ἐπειδὴ Μέλῃ τοῦ ἀμερικανικοῦ Κοινοβίου εἰσηγγέον πολλὰς προτάσεις περὶ τούτου, παραπεμφθεῖσαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Τμήμα, θὰ ἦν ἀνευλαβὲς ἐκ μέρους ἡμῶν, εἴ ποτε ἐπειρωμένη νὰ στερόσωμεν τῆς προσοχῆς αὐτοῖς δάφνης τοὺς τοιαύτους ἀνδράς, τοὺς παρορμήσαντας εἰς τοιοῦτον ἐνδοξόν ἐργον. Περιωρισμένη δὲ τὰς προσπάθειαις ἡμῶν εἰς τὰ τὴν ἀγγλικὴν ὁμιλοῦντα ἔθνη, διότι, πειρωμένοι εἰς εὐρύτερον κύκλον, ἠδὲ ὅπως πολλὰ πειραίσαι

τὰς δυσχερείας καὶ ἐκτεθεῖ εἰς ἀποτυχίαν. Ἀλλὰ ἐλπίζομεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν, ἵνα ἡ Πατρις ὑμῶν καὶ ἡ ἡμετέρα προέλθωσιν εἰς ὁμοίας συμφωνίας πρὸς οἰονδῆποτε ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ ἔθνος.»

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας Κλεβελάντ, λαμβάνων τὸ γράμμα, ἀπήντησε ταῦτα :

«Κύριοι, ἡ κυρία καὶ πρωτεύουσα ἰδέα, ἡ τόσῳ ἁρμοδίως παρουσιασθεῖσα ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν παραδοθέντων μοι ὑπομνημάτων, εἶναι ὑψηλὴ καὶ εὐγενὴς ὑπὲρ πᾶσαν, ἐνέχουσα τῆς εἰρήνης τὴν διατήρησιν μετὰ τῶν ἀπειραρίμων πλεονεκτημάτων αὐτῆς. Ἐφ' ὅσον ὁ πολιτισμὸς προσδεύει, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ ἰδέα αὕτη ἀνομολογεῖται, ὡς ἡ βάσις τῆς ἐθνικῆς εὐμερείας καὶ εὐδαιμονίας. Ἡ τοιαύτη σκέψις δύναται βεβαίως νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκπληξιν, πῶς ἡ εἰρήνη δὲν προώδεσε μᾶλλον εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ὁσημέραι εὐνοουμένης προόδου τοῦ πολέμου, εἰς λύσιν τῶν διεθνῶν διαφορῶν. Ἀλλὰ βέβαιον, ὅτι αἱ διάνοιαι πρὸς ἀγαθὸν καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν ἐστράφησαν ἤδη πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, καὶ ὅτι ἡνωμένη ἐξέγερσις παρασκευάζεται πρὸς ἀποσώθισιν τῶν φρικαλεωτήτων τοῦ πολέμου. Ἀριστον δὲ, ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη καταβάλλεται ὑπὸ τῶν Πολιτῶν δύο χωρῶν, αἵτινες εὐλόγως καυχῶνται, ὅτι τάσσονται ἐν τοῖς προμάχοις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου. Ὁ λαὸς τῆς Πατρίδος μου καυχᾶται, ὅτι πλέον ἢ τι ἄλλο ἐπὶ τῆς γῆς ἔθνος δύναται ν' ἀποδώσῃ τὸ πλεῖστον τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς προκοπῆς αὐτοῦ εἰς τὰς νίκας τῆς εἰρήνης. Ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ δὲ ἡ ἱστορία ἡμῶν καταδεικνύει, ὅτι οὐδὲν ἡσσούμεθα ἐν τῇ πνευματικῇ τῆς φιλοπατρίας, ὅπερ καθιστᾷ τὸν πόλεμον φοβερόν. Μοι φαίνεται, ὅτι χώρα, αὕτω καταδεικνύουσα τῆς εἰρήνης τὰ πλεονεκτήματα, καὶ ταυτοχρόνως μὴ φοβουμένη τὴν ὑπόνοιαν ἐπὶ ἀσθενείᾳ, ἐν κρίσεισιν εὐρήνται θέσει, ὅπως ἐξάσῃ τὴν ἀξίαν τῆς ἰδέας, ἣν παρουσιάζετε. Καὶ κατ' ἐμὲ, οὐδὲν συγκινητικώτερον ἢ πειστικώτερον τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐργασιῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀγγλίας ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ. Οὕτω πρῶτοντες, συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἀπάλλῃς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁσημέραι ἀνέκωνοις ὑπερτιμήσεως τῶν τρωστικῶν τῆς ὑπὸ τοῦ πολέμου ἐπισπερομένης ἐπὶ πλέον δὲ ἀπάλλῃς. Ὑπὲρ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. Πάντα αὗτα εἰσιν ὑποκαίμενα σκέψεως παρὰ τοῖς ἐργαταῖς τῆς Ἀμερικῆς, αἵτινες σαρῶς θὰ ἐκδηλώσωσιν τὴν συμπάθειαν αὐτῶν ὑπὲρ διεθνῶς συνεννόησεως, προωριζόμενης ν' ἀνακομίσῃ τὸν θάνατον καὶ τὴν πέναν, ὅτινα ὁ πόλεμος ἐπισπεροῦσι εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Ἀνυπόμυτοι, ὑποχρεούμενοι νὰ ὁμολογῶμεν, ὅτι ἡκιστα προσέσχον εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τοῦ ζητήματος. Ἀναμνησκόμεθα, ὅτι ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς κυβερνήσεως συζητήσεως προκύπτουσι συχνάκις κατὰ τὴν ἀπόπειραν ἀκριβῶς τῆς ἐφαρμογῆς ἰδεῶν, αἵτινες καθ' ἑαυτὰς τυγχάνουσιν ἀνεπιφυλάκτου ἐπιδοκιμασίας. Οὕτω δύναται οἱ φίλοι τῆς διεθνῆς διαιτησίας νὰ μὴ κιντορθῶσι διὰ μίαν νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει αὐτῆς, τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ φιλικανθρώπου καὶ εὐεργετικοῦ σχεδίου αὐτῶν, ἀλλὰ βεβαίως μεγίστη συντελεσθήσεται πρόοδος, δι' εἰλικρινῶν καὶ ἐγκαρδίως προσπαθειῶν. Ὑποσχεθῶμεν ὑμῖν, ὅτι πιστῶς καὶ ἐπιμελῶς θέλω ἐρευνῆσαι τὸ ζήτημα. Πιστεύω, ὅτι δύναμαι νὰ ὁμιλήσω ἐκ μέρους τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ, διαβεβαίον, ὅτι ἐπιθυμεῖ οὗτος νὰ ἴδῃ καταργούμενον τὸν φόνον τῶν ἀνθρώπων εἰς θεραπείαν τῆς ἐθνικῆς φιλοδοξίας, καὶ ὅτι προθύμως θέλει χαιρετῆσαι τὴν δι' εἰρηνικῶν τρόπων διακανόνισιν τῶν ἐθνικῶν φιλονεικιῶν, ἐφ' ὅσον συμβιβάζεται τοῦτο πρὸς τὴν ἀμυναν καὶ τὴν προστασίαν τῆς γενεθλίου χώρας καὶ πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς ἡμῶν ὅταν προέχῃ καταφύγιον καὶ ἀνακούρισιν τῇ ἐθνικῇ ἀκεραιότητι καὶ διαβεβαίωσιν τὴν φροῦρσιν καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἡμετέρων Πολιτῶν.»

Ἐν τῇ πολιτικῇ δελτίῳ αὐτοῦ τῆς 18/30 Ὀκτωβρίου ὁ παρισινὸς «Χρόνος» γράσει τὰ ἀκόλουθα περὶ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων τῆς Δανίας :

«Αἱ συμβιβαστικαὶ διαθέσεις, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν εἰς μερίδα τινὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς δανικῆς Βουλῆς, δὲν ἤρκεσαν νὰ ἄρῃσι τὴν ὑφ' ὑπάρχοντα σύγκρουσιν τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Γερουσίας. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐράνην κατ' ἀρχὰς διαταθείμενος νὰ παραδεχθῇ μέσον τινὰ τρόπον συμβιβασμοῦ, ὅπως δώσῃ πέρας εἰς κατὰστασιν ἀνωμαλόν, ἥτις ἐπικρατεῖ ἀπὸ πολλῶν ἡδὲ ἑτῶν. Ἀλλ' αἱ παραχωρήσεις, ἃς προσήνεγκεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ, ἐκρίθησαν ἀνεπαρκεῖς. Ἡ Ἀντιπολίτευσις, περιλαβούσα τὰ τρία τέταρτα τῆς Βουλῆς, ἐπέμενε ὅπως ἀναγνωρίσῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐξέκλινε τῆς συνταγματικῆς ὁδοῦ, ὑποχρεωθῇ δὲ εἰς τὸ μέλλον νὰ περιορισθῇ αὐστηρῶς ἐν τῇ Συντάγματι. Ἐπὶ τῷ ὅρῳ δὲ τούτῳ ἡ πλειοψηφία συγκατατίθετο νὰ παράσχωι τῷ Ὑπουργείῳ ψῆφον ἀμνηστίας. Ὁ πρωθυπουργὸς Ἐστρὸν ἐπέμενε εἰς τὴν ἀρχαίαν στάσιν αὐτοῦ, προσήγαγε τὸν προσωρινὸν πρεσβυπολογισμὸν δημοσιευθέντα καὶ ἐφαρμοσθέντα διὰ Β. Διατάγματος κατὰ τὴν παρελθούσαν χρόνιν, ἀξίων τὴν ἀνευ ὁρῶν ἐπιδεικνύσαν τῆς Βουλῆς. Ἀὕτη ὁμῶς ἔθηκε ψῆφον ἀρνητικῇ, καὶ αἱ ἐρ-

γασία αυτής ανέβληθησαν μετά σύνδοον ελίγων ημερών. Ο τρόπος, εις ὃν προσέφυγε μίαν ἔτι φοράν ὁ κ. Βοτρυπ, βασίζεται ἐπὶ λεπτοτάτης τινὸς ἐννοίας τοῦ πολιτικοῦ δικαίου. Ὁ ὑπουργικὸς Τύπος ἀναπτύσσει τὸ θέμα τοῦτο, δὲ πρέπει νὰ διακρίνωται αἱ συνταγματικαὶ διατάξεις καὶ τὰ κοινοβουλευτικὰ δικαιώματα. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλὰ τὸ προνόμιον τοῦτο ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, κατ' ἀκολουθίαν δὲ ἡ μία τῶν τριῶν Ἐξουσιῶν δὲν δύναται, κατ' αὐτόν, νὰ παραλύσῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν δύο ἄλλων. Ἀναγνωρίζει τις ἐν τῇ διαλεκτικῇ ταύτῃ τὴν συνταγματικὴν θεωρίαν, ἣν ὁ γερμανὸς Ἀρχιγραμματεὺς φιλεῖ νὰ διδάσκῃ ἀπὸ βήματος, ἀρνούμενος εἰς τὸ γερμανικὸν Κοινοβούλιον τὴν τελευταίαν λέξιν, ἐν ὑποθέσει κυβερνητικῇ. Ἡ θεωρία αὕτη ἐτέθη εἰς πρᾶξιν μίαν ἀκόμη φοράν βασιλικὸν Διάταγμα καθώρισε τὸν προϋπολογισμόν ὑπὸ τύπον προσωρινότητος. Ὑπὸ τὸν τύπον δὲ τοῦτον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς, αἵτινες θὰ συνέλθωσι περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου, ὥπως ἐπαναλάβωσι τὰς νομοθετικὰς ἐργασίας, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀπίθανον, ὅτι ἡ Ἀριστερὰ μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου δὲ παραδεχθῇ τὴν θεωρίαν τοῦ Προϋπουργοῦ, ἡ Κυβέρνησις θὰ ποιήσῃται ἐκκλησίαν εἰς τοὺς Ἐκλογεῖς. Ἐκατέρωθεν παρασκευάζονται ἐπὶ τοιοῦτῳ ἐνδεχομένῳ. Ἡ Ἀριστερὰ ὀργάνωσ' ἔκτω μεγάλα συλλαλητήρια, εἰς ἃ παρευρεθήσονται τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς αὐτῆς Επιτροπείας. Προκήρυξις διευτύσεων ἀπὸ τοῦδε τὸ πρόγραμμα «τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῆς προσωρινότητος τῆς διοικήσεως καὶ τῆς στρατοκρατίας». Ὁ κ. Βέρν, ὅστις υποτίθεται ὡς συνεργασθεὶς εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος τοῦτου, ἐπωφελεῖται τὴν εὐκαιρίαν, ὥπως ἐπανορθώσῃ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ, μειωθεῖσαν ἐκ τῆς ἀπουσίας, ἥτις ἠνέγκασεν αὐτόν νὰ παραιτηθῇ τῆς προεδρίας τῆς Βουλῆς, διατρέχει τὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς διατηρεῖται ἡ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ καὶ διαδίδει τὸ σύνθημα. Ἀλλὰ καὶ ἡ Δεξιὰ τῆς Βουλῆς δὲν μένει ἀδρανής, ζητεῖ δὲ νὰ ἀντικαταστήσῃ ἐν τινὶ μέτρῳ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἀριθμοῦ διὰ τῆς κυβερνητικῆς υποστηρίξεως. Πάντες οἱ Ὑπουργοὶ παρευρέθησαν εἰς τὴν πανήγυριν τῆς τετάρτης ἐπετείου τῆς ἐκλογικῆς Ἐταιρείας τῶν ἐργατῶν καὶ ὁ κ. Βοτρυπ ἔλαθεν ἐν αὐτῇ τὸν λόγον. Τέλος εἰς ὑποψήριος σοσιαλιστῆς ἐπεχείρησεν ἐκδρομὴν εἰς Γουτλάνδην, διακηρύττων εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ, ὅτι θὰ ἤδυνάτο νὰ ἀποκαλύψῃ πληθὺς βδελυρῶν καταχρήσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐάν μὴ συνεκράτει αὐτὸν ὁ φόβος τῆς Δικαιοσύνης, ὅμως δὲ τὸ ἐπιφυλακτικὸν τῆς γλώσσης τοῦ δὲν ἐπροσέταυσεν αὐτὸν ἱκανῶς, διότι συνέληθ' ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ καθερίχθη. Μεθ' ὅλον τὸν ἐξερθεσμον τῆς κρίσεως ἡ εἰλικρινὴς λύσις δὲν ἀπεκλείσθη ἐντελῶς, διότι ἡ Ἀριστερὰ, εἰ καὶ ἐμμένει ἐν τῇ ἀρχῇ, ὅτι τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα ἐπιβάλλουσι τὸν σχηματισμὸν Ὑπουργείου ἀπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, συνήνεσε νὰ ἀρῇσιν καθεὶς τὸ ὑπουργικὸν ζήτημα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὁ κ. Βοτρυπ παραιτήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιχειρηθέντων ἐργῶν ἀνεῦ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς. Κατὰ βάρθας πρόκειται περὶ τοῦ ζήτηματος τῆς δυνάμεως τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ καταλύσῃ εἰς τὴν διὰ τὴν τῆς Βουλῆς ἀναγνώρισιν τὴν γνώμην τοῦ Ἐθνικοῦ.

Περὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως τοῦ ὑπὸ τὸν Ἀρειὸν Πάγον ἀρχαίου ναοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

[Συνέχεια. Ἰδε φύλλον «Αἰῶνος» 5, 116.]

Πρὸς μεῖζονα δὲ ἀποδείξιν, ὅτι τὸ ἐν τέλει τῶν Καταλανῶν χειρόγραφον εἶναι ὅλως πλαστόν, ὁ κ. Ζησίου λέγει, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι εἰλημμένον οὐ μόνον ἀπὸ «ἐλπίδα ὅπου διηγείται ὁ Μουσιῦ Spon», ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους περιηγητὰς. Τοῦτο ἀκριβῶς καθ' ἡμᾶς εἶναι μίαν τῶν ἀποδείξεων τοῦ ἀξιολύτου τῶν ἐν τῇ χειρογράφῳ τοῦτου ἀναφερομένων, διότι ὁ συντάκτης τοῦ χειρογράφου σαφῶς λέγει, πόθεν ἔλαβε τὰς πληροφορίες, ἐνῷ ἐάν εἶχε σκοπὸν νὰ παραστήσῃ τὸ χειρόγραφον αὐτοῦ ὡς πρωτότυπον χειρόγραφον ἱστορικῶν πληροφοριῶν, πρὸ παντὸς ὄφειλε νὰ ἀποσιωπήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Spon καὶ ὅτι ἔχει γνῶσιν ὅλων, ὅσα οὗτος τῷ 1675 ἔγραψε περὶ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. Αὕτη λοιπὸν ἡ πληροφορία αὐτοῦ εἶναι σαφῆς νομιζομένη ἀπόδειξις, ὅτι ὁ συλλέκτης τῶν χρονικῶν οὐδένα εἶχε κρύβιον σκοπὸν νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς περὶ τὴν ἱστορίαν ἀσχολουμένους.

Ἐξακολουθῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς με ἐπικρίσει αὐτοῦ, ὁ κ. Ζησίου λέγει: «Κατὰ ταῦτα λοιπὸν, ἀγνωστον πότε ἀκηρυσίσθη ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου ὑπὸ σεισμοῦ, «ἂν ἐκρημνίσθη ὑπὸ σεισμοῦ, καὶ εὐγνωμόνως θὰ ἐμάν- «θάνομεν πόθεν καὶ πῶς ὁ κ. Γ. Λαμπάκης ἐξήγαγεν, «ὅτι ὁ σεισμὸς ἐγένετο τῇ 1 Ἰουνίου τοῦ 1651.»

Καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ ἀνωτέρω χειρόγραφον εἶναι πολλὴ γνωστὸν λέγομεν, καὶ πῶς ἐκρημνίσθη καὶ πότε ἐκρημνίσθη ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου καὶ ἡ πληροφορία αὕτη, ἃς χρησιμεύσῃ εἰς ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ χειρόγραφον τοῦτο δὲν ἐμπεριέχει πλαστὰ καὶ ἀνυπαρξτα ψεῦδη, ἀλλ' ἱστορικὰς πληροφορίες πληρέστατα συμφωνούσας πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἀν μόνον τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἔλεγεν ὅτι τῷ 1651 ὑπὸ σεισμοῦ κατεστράφη ὁ ναὸς Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, χωρὶς οὐδεὶς ἑτερος νὰ ἀνέφερε τοῦτο, τότε πιθανῶς θὰ ἔλεγε τις, ὅτι πιθανῶς τοῦτο στερεῖται ἀληθείας, καὶ πάλιν οὐδεὶς λόγος τοιαύτης ἀπάτης. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲν εἶναι μόνον τὸ χειρόγραφον, ὅπερ γνωρίζει ἡμῖν τὴν καταστροφὴν τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ καὶ ἑτεροὶ συγγραφεῖς ἱστορικῶταται καὶ αὐθεντικώτατοι. Οὕτως εἵπομεν, ὅτι τῷ 1687 ἡ δοξολογία τοῦ Μεροζίνου δὲν ἐτελέσθη ἐν τῇ κατ' αὐτὸν, διότι ἔδην ὁ Σπίν καὶ ὁ Βίλλερ τῷ 1675

εἶδον τὸν ναὸν κατεστραμμένον, τρία ἔτη πρότερον τῷ 1672, ἔπερος περιηγητῆς ὁ Babin ὡσαύτως ἀναφέρει, ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἦτο κατεστραμμένος. Ὁσαύτως, τρία ἔτη πρότερον καὶ εἰς τὸν La Guilletière ἔστω καὶ μὴ ἐλθόντα εἰς Ἀθήνας ἐδόθη πληροφορία, ὅτι ὁ ναὸς Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἦν κατεστραμμένος, καὶ ὡς τοιοῦτον καὶ ὁ La Guilletière περὶ διδῶσιν εἰς ἡμᾶς. Ἠδὴ ἔρωτῶ οἶον δὴ ποτε, ἐάν τις ἔχων τασούτας ἱστορικὰς περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματα πληροφορίες, ἀναγνώσῃ καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρω χειρογράφῳ τὴν ἀνωτέρω πληροφορίαν, ὅτι ἡ 1 Ἰουνίου τοῦ 1651 ἐγένετο μέγας σεισμὸς ἐν Ἀθήναις, καὶ ὅτι ἅπαντες οἱ οἴκοι ἐσεισθήσαν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Διονυσίου εἰς δύο ἐσχίσθη, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ μητροπολιτικὸς οἶκος ἐπᾶθεν, ἐρωτῶ πού βλέπει τις τοὺς λόγους διὰ νὰ μὴ πεισθῇ περὶ τοῦτου, ἀφοῦ ἤδη ἔχομεν αὐθεντικὰς ἱστορικὰς πληροφορίες μετὰ τὸ 1651, ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἦν κατεστραμμένος, ἡ δὲ χρονολογικὴ σειρά τοῦ τε χειρογράφου καὶ τῶν περιηγητῶν συμφωνοῦσι πληρέστατα, χωρὶς τὸ παραπαν νὰ παρεμβάλληται που ἐνοχὸς τις ἐξ ἀκαθαρσίας ἢ ἐξ ἀγνοίας ἀκούσιος ἀναχρονισμός. Ἐπειτα καὶ ἐάν ὑποτεθῇ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτέρω χρονικῷ ἐπλάσθη τὸ ψεῦδος τοῦ σεισμοῦ τοῦτου, ποῖον κέρδος προσδίδει ὁ πλάττων τὸ ψεῦδος τοῦτο, διαδίδων ὅτι ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐσχίσθη εἰς δύο ὑπὸ σεισμοῦ; Βεβαίως οὐδέν.

Ὁ κ. Ζησίου ἀναφέρει, ὅτι τοῦ χειρογράφου ἡ περιγραφή (Κατ. σ. 279), ὅτι οἱ Βενετοὶ ἀφιέρωσαν τὴν πρώτῃν Ἐκκλησίαν εἰς τὸν Ἅγιον Διονύσιον, εἶναι σχεδὸν εἰλημμένη ἐκ τοῦ Fanelli σ. 310. 669. Καὶ διατί νὰ μὴ ἦναι; Μήπως ὁ ἴδιος ὁ συλλέκτης τοῦ χρονικοῦ δὲν λέγει, καὶ ὑμεῖς προσέτι ὁ ἴδιος δὲν ὁμολογεῖτε, ὅτι τὸ χειρόγραφον τοῦτο εἶναι εἰλημμένον ἀπὸ ἐκείνα «ὅπου διηγείται ὁ Μουσιῦ Spon», καὶ ἀπὸ ἄλλους περιηγητὰς; Τί βλέπει τοῦτο; Μεταβάλλεται ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια, ἂν αὕτη δίδωται ἡμῖν ἐκ μεταφράσεως; Βεβαίως ὄχι. Τοῦτο ἀπὸ πολλοῦ παρατηρεῖται καὶ ὁ Hopf, καὶ ὅτι τὸ χειρόγραφον μόνον ἀπὸ τοῦ 1754—1800 ἔχει πρωτότυπον ὕλην. (Hopf τόμ. 85. σ. 111). Τὸ περιεργὸν δὲ εἶναι, τὸ ἔξῃς, ὅτι ἐνῷ ὁ Fanelli (σ. 310. 669) καὶ κατ' αὐτὸν τὸ χειρόγραφον (Καταλανὸι σ. 279) καὶ ὁ Σουρμελλῆς (σ. 55) ρητῶς λέγουσιν, ὅτι οἱ Βενετοὶ ΑΦΙΕΡΩΣΑΝ εἰς τὸν Ἅγιον Διονύσιον τὴν πρώτῃν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ζησίου δυσκολεύεται νὰ παραδεχθῇ τοῦτο. Καὶ διατί; Καὶ διατί, λέγει, τοῦτο ἦτο ἀνάσαστον εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν Βενετῶν, καὶ διότι δὲν ἦτο δυνατόν οἱ Βενετοὶ νὰ μεταβάλλωσι τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθόδοξων εἰς ναοὺς αἱρετικῶν διαμαρτυρομένων ἢ καθολικῶν. Ναί, ἔχετε δίκαιον, ἀλλ' ὅταν οἱ Φράγγοι μεταβάλλωσι τοὺς ἡμετέρους ναοὺς εἰς καθολικοὺς, ΟΥΔΟΛΩΣ φρονοῦσιν, κ. Ζησίου, ὅτι μεταβάλλουσιν αὐτοὺς εἰς ναοὺς αἱρετικῶν, ἀλλ' εἰς ναοὺς τῶν κατ' ἐξοχὴν ἀλλήλων χριστιανῶν, κατὰ τὴν πίστιν, ἣν ἔπραξε νὰ πιστεύῃ ἅπαν τὸ χριστιανικόν, καὶ νὰ μεταβληθῶσιν ἅπαντες εἰς χριστιανικοὺς ναοί. Ἀν καὶ τὸ τοιοῦτον, ἀπέφωρον ὅσον ἡδύνατο οἱ πολιτικώτατοι Βενετοί, οὐχ ἥττον ἠναγκάσθησαν, λέγει, ὁ κ. Ζησίου, διὰ στρατηγικὴν αἰτίαν νὰ καταλάβωσι τὸν παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν. Ὅπως λοιπὸν ἠναγκάσθησαν οἱ Βενετοὶ νὰ καταλάβωσι τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ «ἀναγκασθῶσι» νὰ καταλάβωσι καὶ ταύτην τὴν Ἐκκλησίαν, περὶ ἧς ὁ Βενετὸς Fanelli ρητῶς λέγει, ὅτι κατέλαβον; Μεγάλη ἡ ἐπιμονὴ ὅμως. Ὅπως, ἐπειδὴ ἡμεῖς εἵπομεν, ὅτι ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἦν μέγας, ὑμεῖς προσπαθεῖτε νὰ παραστήσῃτε αὐτὸν ὅσον τὸ δυνατόν μικροσκοπικὸν ναΐσκον, οὕτω καὶ νῦν, ἐπειδὴ εἵπομεν ὅτι οἱ Βενετοὶ μετέβαλαν τὴν πρώτῃν Ἐκκλησίαν εἰς ναὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ὑμεῖς ἐκ παντὸς τρόπου προσπαθεῖτε ν' ἀποδείξῃτε ὅτι ΔΕΝ μετέβαλαν. Ἐχει καλῶς. Ἰνα μὴ εἴς δυσχερεστήσωμεν, δὲν μετέβαλαν λέγομεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ ἡ ἱστορία δυστυχῶς διὰ τοῦ Fanelli καὶ ἄλλων ἐξακολουθεῖ νὰ λέγῃ ὅτι ΜΕΤΕΒΑΛΑΝ.

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ.

Μία μονομερὴς καὶ κενόσπουδος ἐπικρίσις pro sua domo.

[Συνέχεια καὶ τέλος. Ἰδε ἀριθ. 5, 111 τοῦ «Αἰῶνος».]

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν προσημειωθέντων καὶ ἀποδείξιν, ὅτι οὐδὲ λόγος ἔπρεπε νὰ γίνῃ περὶ αὐτῶν, ὡς ἐπουσιωδασθέντων, ἐν τοῖς ἐπιφερομένοις πράγματι ὁ Γερμανὸς χαράκτης παρέλειψε τὴν λέξιν Καρδάταιν καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς ἔθηκε τὴν Ἀνδρόταϊναν, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐρημνίστου Σχιζας, ἐν τῇ θέσει τοῦ ὁποῖου προσήρτησε τὸ γενικὸν ὄνομα Οἰνοῦσαι. Ἀλλ' ἂν ὁ Ἕλληνας χαρτογράφος κ. Χρυσόχοος καὶ ὁ χαρτὴς τοῦ Συλλόγου παρελείψαν τὴν κώλην Γαράνταν, πρέπει νὰ παραξενεῖσθωμεν διὰ τὴν παραδρομὴν τοῦ Γερμανοῦ χαράκτου; Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐπισυνάπτει ὁ ἐπικριτὴς τὰς λέξεις Λαχάιν καὶ Γαστοῦνι ἀντὶ τῶν ὁρῶν Λαχάιν καὶ Γαστοῦνι, περὶ ὧν ὄφειλε νὰ σιγήσῃ, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῖς ξένοις δυσχερὲς ἐστὶν ἡ ὁρὴ καὶ ἄπαιστος τῶν ἐλληνικῶν λέξεων γραφή. Τί δὲ ἤθελεν εἶπε, ἂν ἔδωκεν ὅτι ὀλίγον περαιτέρω ὁ κ. Χρυσόχοος γράφει Μένανον ὅρ. Μαντινεία καὶ Ἀρτεμίσιον ἀντὶ τῶν ὁρῶν Μάινανον, Μαντινεία καὶ Ἀρτεμίσιον; Βρίθουσι τοιοῦτων παραδρομῶν καὶ ἀμαρτημάτων οἱ φημιζόμενοι ἐλληνικοὶ χαρταῖ. Τίνα πλείονον βαρύνουσι τὸν ἀγράμματον Γερμανὸν ἢ τὸν λόγιον Ἕλληνα; Μετὰ ταῦτα ἔπεται μία λέξις Γομοστόνι ἀντὶ Νικολάου, διὰ τὴν

ὁποίαν καὶ πάλιν δὲν πταίει ὁ χαράκτης, ἀλλ' ὁ κλασικὸς ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς Κεϊτέρτῳ, ὅστις ἐν τῇ χαρτῇ γράφει Gomoston. Πόθεν δὲ ἠρύσθη ταύτην ὁ γεωγράφος μένει μοι ἀδύηλον. Ταύτη προστίθενται αἱ λέξεις Διακοπτός ἀντὶ Διακοπτόν καὶ Περιστέρα ἀντὶ Περιστέρα, περὶ ὧν οὐδὲ γὰρ πρέπει νὰ εἰπῇ τις, διότι οὗτος ἔχουσι παρὰ Κεϊτέρτῳ Diakophos καὶ Peristera, ἣν οὐτε ὁ τοῦ κ. Χρυσόχοου οὐτε ὁ τοῦ κ. Σακελλαρίου χαρτὴς περιέχει.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ σημειῖται ὁ ἐπικριτὴς Σινάνι ἀντὶ Σινάνον καὶ τὴν παραλείψιν τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος Μεγαλόπολις, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ἐστίν, διότι οὕτως ἔχουσι καὶ παρὰ Κεϊτέρτῳ, ἐν ᾧ ὁ μὲν χαρτὴς τοῦ Συλλόγου ἔχει Μεγαλήπολις ἀνεῦ τοῦ Σινάνου, καθὼς καὶ ὁ τοῦ Χρυσόχοου ὁρῶς μόνον ὁ τοῦ Σακελλαρίου ἔχει ἀμφότερα. Ἐν ᾧ δὲ ὁ ἐπικριτὴς παρατηρεῖ τοὺς τόνους, περιέπεσαν εἰς ἄλλο ἀμαρτημαμεῖζον, ὑπολαμβάνων ὅτι ἡ Μεγαλόπολις ἡ τὸ Σινάνον κεῖται ἐπὶ τοῦ Ἀλφειοῦ, ὅπερ οὐδὲ ὡς ἀληθεύει κατ' ὅσον ἡ Μεγαλόπολις ἔκειτο ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὁρῶν τοῦ Ἐλισσῶνος, παραποτάμου τοῦ Ἀλφειοῦ, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τούτου. Προσεπισμημεῖται δὲ καὶ ἡ λέξις Μάρσ ἀντὶ Μαρῆ, λέξις, ἥτις εἰς οὐδένα τῶν ἐλληνικῶν χαρτῶν ὑπάρχει, ὁ δὲ χαράκτης ἔτρεψε κατ' ἄγνοιαν τὸ ἡ εἰς ο.

Ἐν Ἀργολίδι καὶ Κορινθίᾳ. Ἐνταῦθα πράγματι ὁ χαράκτης προσεκλόνησεν ἀτόπως τὴν Πιάδα πρὸς τῷ Σοφικῷ ἐν παρενθέσει, ἐν ᾧ τὸ σημεῖον τῆς θέσεως αὐτῆς πρὸς Ν. ἀφῆκεν ἀνώνυμον. Τοῦτο βεβαίως ἀπροσεξία αὐτοῦ ἐστὶν καὶ οὐδὲν πλέον, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποδοτέα καὶ ἡ παραλείψιν τοῦ ὀνόματος Μίθανα, ὅπερ οὐδὲ ἐν τῇ ἐπισήμῳ στατιστικῇ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχει, ἀλλὰ μόνον τὸ νέον ὄνομα Μεγαλοχώριον ἀναγράφεται, οὕτω δὲ καὶ παρὰ Κεϊτέρτῳ φέρεται. Τὰ αὐτὰ ρητέον καὶ περὶ τῶν ἐπιφερομένων Ἰρί ἀντὶ Ἰρία ἀποκοπέντος τοῦ α. Χιερὶ ἀντὶ Κερί, ὅπερ ἐν τῇ χαρτῇ Σακελλαρίου γράφεται Κερί, ἐν δὲ τῇ χαρτῇ Χρυσόχοου μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ἀκρωτηρίου σημειοῦται, τὸ δὲ σπουδαιότερον τοῦ χωρίου ἐντελῶς παραλείπεται, Λευκάτα ἀντὶ Λουκάτα ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπερ οὐδεὶς τῶν τριῶν ὑπ' ὄψιν μου ἐλληνικῶν χαρτῶν ἀναγράφει, ὁ δὲ τοῦ Σακελλαρίου οὐδὲ τὸ μέγα χωρίον Βαλασμάτα (1.600 κατ.) καὶ ὁ τοῦ Συλλόγου ἐρημον παρίστην τὴν Κεφαλληνίαν. Μείζον δὲ ἡ παραδρομὴ τοῦ χαράκτου ἐστὶν ἐν τῷ ἐνδοματὶ τοῦ χωρίου τῆς Ἰθάκης Ἐξωγῆ, ὅπερ ἔγραψε Ὁξοῖ ἢ Ὁξοῖ ἐκ τοῦ Ὁξωγῆ Ὁξοῖ, ὡς παρὰ Κεϊτέρτῳ γράφεται. Τοῦτο δὲ οὐτε ἐν τῇ χαρτῇ τοῦ Συλλόγου οὐτε ἐν τῇ τοῦ Χρυσόχοου ὑπάρχει. Πραγματικὸν δὲ ἀμαρτημα τοῦ χαράκτου ἐστὶν ἡ προσθήκη τῆς λέξεως Ἀστακὸς πρὸς Β. τοῦ Ἀστακοῦ καὶ ὁ πλεονασμὸς οὗτος ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ. Ἡ δὲ πρὸς Δ. τῆς Ἀταλάντης προσθήκη τῆς λέξεως Μπόγδανον ἀμαρτημα τοῦ Κεϊτέρτῳ ἐστίν, καὶ οὐχὶ τοῦ χαράκτου, ἐξ οὗ καὶ παραλήφθη. Τὴν δὲ λέξιν Ἰαστοκί ἀμειβομένων ἐσημείωσεν ὁ ἐπικριτὴς, διότι ἐν τῇ χαρτῇ ὁρῶς κεῖται Γαστοῦρι, κατὰ παραδρομὴν ἐσημειώθη ἡ λέξις Κάσσοπον ἀντὶ Κασσιώπη καὶ ἀντὶ τοῦ Αἰτωλικοῦ οἱ ξένοι χαρταῖ γράφουσι τὴν κοινὴν ὀνομασίαν Ἀνατολικόν, ὅπερ καὶ ἐν γεωγραφίαις τίθεται «Αἰτωλικόν (Ἀνατολικόν)». Περὶ τῆς παραφθορᾶς τῶν λέξεων Βιστρινίτσα ἀντὶ Βιτρινίτσα, Βούτσι ἀντὶ Λούτσι, Κυριακὴ ἀντὶ Κυριακίαν, Δοδραῖνα ἀντὶ Δοδραῖνα, Πικέρνι ἀντὶ Πικέρμι, Ἑλλίνα ἀντὶ Ἑλληνικά, Κοριανὴ ἀντὶ Κοριακή, Πολύαινος ἀντὶ Πολύαινος, Κοριανὴ ἀντὶ Κορωπή, Μεγαλοχώριον ἀντὶ Μεσαχώριον, Κοριανὴ ἀντὶ Κοριακή, Κοινὴ ἀντὶ Κώμη ὑπολαμβάνω περιττὸν νὰ προσθέσω καὶ ἄλλα πρὸς τοῖς περὶ τῶν τοιούτων προσημειωμένοις, καθ' ὅσον τὰ πλείω τούτων οὕτω γράφονται ἐν τῇ δοκιμωτέρῳ χαρτῇ τοῦ Κεϊτέρτῳ, καθὼς καὶ ἡ λέξις Λεβιάδιον ἀντὶ Σερφίου. Νῆσος δὲ Στρογγυλὸν ἢ Στρογγύλη, ὡς νομίζει ὁ ἐπικριτὴς πρὸς Ν. τῆς Σερφίου δὲν ὑπάρχει, διότι οὕτε εἰς ἐλληνικὸν χαρτῇ, οὕτε εἰς εὐρωπαϊκὸν σημειοῦται. Ψευδεται δὲ ὁ ἐπικριτὴς λέγων ὅτι ἐν τῇ χαρτῇ πρὸς Ν. τῆς Σίφου γράφεται, διότι ἡ γραφὴ τῆς λέξεως ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ νο- του τῆς Σίφου τελευτᾷ εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, ἦτοι εἰς τὴν μικρὰν νῆσον τῆς Ἀντιπά- ρου, ὅπου σημειοῦται καὶ ἡ μεγαλύτερα νῆσος Ἐπισκοπή. Ἐν Σκοπέλῳ χωρίον Γλώσσαν σημειοῦσιν οὐ μόνον οἱ ξένοι χαρταῖ, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῦ Χρυσόχοου καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου χαρταῖς χαρτὴς τῆς Μακεδονίας. Τὸ δὲ χωρίον Βαθύ, πλὴν τῶν ξένων χαρτῶν σημειοῦται καὶ ἐν τῇ χαρτῇ τοῦ Σακελλαρίου. Πόθεν δὲ καὶ πῶς εἰσέδωσαν εἰς τοὺς χαρτὰς ἀδύηλον ἐστίν. Πραγματικὸν σφάλμα τοῦ χαράκτου ἐστὶν ἡ πρὸς Β. μετακίνησις τοῦ χωρίου Χασιά καὶ μικρὸν τι τοῦ Ἡρακλείου καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ὀνόματος Ἀλμυροῦ ΝΑ τῶν Φαρσάλων, ἐν ᾧ τὸ προσήκον ὄνομα ἔθηκεν ἐν τῇ θέσει, καθὼς καὶ ἡ παρεμβολὴ τοῦ ὀνόματος Λασποχώρι καὶ τοῦ ὀνόματος Κίσακον. Λασποχώρια δὲ ὡς διατείνεται ὁ ἐπικριτὴς ἐν οὐδενὶ χαρτῇ ὑπάρχουσιν, ἐγγράφι τε καὶ ξένῳ. Περὶ δὲ τῆς Ἀγυῖας ψευδεται ὁ ἐπικριτὴς, διότι τοποθετεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ θέσει πρὸς Α. τῆς Λαρισσοῦς εἰς τὰς ὑπαρξείας τῆς Ὀσσης, ὥπως καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς χαρταῖς. Περὶ δὲ τῆς Δισκάτης, ἣν ὁ χαράκτης μετέτρεψεν εἰς Ἀλουσιάτην, ὑπάρχουσι τόσαι γραφαί, ὅσοι καὶ χαρταῖ, διότι ὁ μὲν Χρυσόχοος γράφει Λεσκά- ταν, ὁ δὲ τοῦ Ἐπιτελείου χαρτὴς Δισκάταν καὶ ὁ τοῦ Σακελλαρίου καὶ τοῦ Συλλόγου Δισκιάταν. Τίνα τού- των τῶν γραφῶν πιστευτέον; τῇ τοῦ ἐπικριτοῦ; ἀμφί- βολον. Ἡ δὲ λέξις Σταγοὶ ἀντὶ Καλαμπάκας, ἥτις δὲν ἔχωρε, οὐκ ἤρεσε τῷ ἐπικριτῇ, ζητοῦντι νὰ διαμυρῇ ἀμαρτήματα καὶ ἀδιαφοροῦντι περὶ τῆς ἀληθείας καὶ

ὁρθότητος. Περὶ δὲ τῆς λέξεως Καταφυγή, ἣν κατακρί-
νει ὁ γεωγραφικός, παραπέμπεται εἰς τὸν χάρτην τοῦ
Ἐπιτελείου. Ἐνταῦθα τελευτᾷ ὁ ψευδώνυμος καὶ ὁρα-
δαίλος γεωγραφικός καὶ μεταμορφοῦται εἰς γενναῖον καὶ
ἀτρόμητον περιηγητὴν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Κωνσταντινού-
πολιν, ὅστις χάριν τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστήμης ἀπαρά-
σις νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωὴν του αὐτὴν. Σοφὸς ὁ ἀνὴρ!
ἀλλὰ δειλὸς ὁ ἀνθρώπος. Οὕτω δὲ πλεον κατακρίνει τὰ
ἐν τῷ χάρτι ὀνόματα Καλουμάδι, Μυτιλήνην καὶ Ἀλι-
ζατά, τὰ ὁποῖα ἀπαρραλλάτως γράφονται καὶ ἐν τῷ
χάρτι τοῦ Κεϊπέρτου, τὰ δὲ δύο τελευταῖα καὶ ἐν τῷ
τοῦ Συλλόγου, ἔνθα ἐντελῶς παρελείφθη τὸ πρῶτον.
Ὡσαύτως καὶ ἡ λέξις Βούρναβαδ φέρεται παρὰ Κεϊπέρτῳ
Burnabad. Ποσὸν δὲ ὀρθὰ εἶσι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηρι-
ζόμενα τουρκικὰ ὀνόματα, ἐν μόνον ὡς παραδειγμα προ-
σάγω τὸ «Δενιζλί γιόλ», (θαλασσία λίμνη). Ἐνταῦθα ἀγνοεῖ
ὁ δυστυχὴς περιηγητής, ὅτι γιόλ ἢ γιόλ σημαίνει λίμνην
καὶ οὐχὶ δρόμον ἢ πρῶτη λέξις γιόλ, διότι ὁ δρόμος
λέγεται ἰόλ καὶ οὐχὶ γιόλ, οἷον Δεμιριόλ ὁ σιδηρόδρο-
μος λέγεται καὶ οὐχὶ Δεμιργιόλ, Ἀραμπατὸλ ὁ ἀμαξό-
δρομος καὶ Κετζιόλ ὁ τῶν αἰγῶν δρόμος καὶ οὕτω καθ'
ἐξῆς. Περὶ τῶν λέξεων Κάζτρον ἀντὶ Μυτιλήνης, Καλ-
λονία ἀντὶ Καλλονῆς, Ἀϊθαλὺ ἀντὶ Κυδωνίας, Ἐκατο-
νοννήσια ἀντὶ Ἐκατόννης καὶ Μπενράμικιο ἀντὶ Μπε-
νράμ, παρατηρῶ, ὅτι οὕτω γράφονται παρὰ τῷ Κεϊπέρτῳ
καὶ ὅτι τὸ πρῶτον Κάζτρον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ
πανταχοῦ τίθεται, ὅπου ἀρχαία ἢ πρωτεύουσα πόλις
ὑπῆρχε πάλαι, ἢ δὲ λέξις Μπενράμικιο ὁρθότερα ἐστὶ τῆς
προτεινομένης, ὡς σημαίνουσα καὶ τὸ χωρίον σὺν τῷ ὀνό-
ματι. Ὁ ἐπικριτὴς βιάζομενος νὰ δημιουργῇ ἀμαρτήματα,
ὅπου δὲν ὑπάρχουσι, κατακρίνει καὶ τὴν λέξιν Ἀϊθαλὺ
ἢ Ἀϊθαλίαν ἀντὶ τῆς Κυδωνίας καὶ περιέρχεται εἰς
ἀντιφασίαν καὶ παραλογισμὸν πρὸς τὰ προειρημένα, ἐν
οἷς ἀπεδοκίμαζεν τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Σταγοὶ καὶ ἐξήτει τὴν
Καλαμπακάν, νῦν δὲ πᾶν τούναντιον ζητεῖ τὸ ἀρχαῖον
καὶ καταδικάζει τὸ νέον. Ἀληθὲς ἀκατανόητος, ἵνα μὴ
καὶ ἀκαταλόγιστος εἴπω, ἀποβαίνει ὁ τοιοῦτότροπος γεω-
γραφικός. Περὶ δὲ τοῦ χωρίου Μαυρομμάτι παραπέμ-
πεται ὁ ἐπικριτὴς εἰς τὸν χάρτην τοῦ Κεϊπέρτου, ὅστις,
μᾶλλον τουρκίζων ἢ ἑλληνίζων, ἐσημείωσε τὸ χωρίον
ἐκεῖνο παρὰ τὸν Σαχμυνδρον, καὶ καταφωρᾷ τὸν ψευδο-
μένον ἀναιδῆ, λέγων ὅτι ἐν μόνον χωρίον ἑλληνικὸν φέ-
ρον ὄνομα διατηρεῖται, τὸ Νεοχώρι, ὅπερ ὁ τουρκίζων
Κεϊπέρτος γράφει Ἰωνίχον, διότι ὑπάρχουσιν εὐτυχῶς
καὶ ἄλλα χωρία φέροντα ἑλληνικὰ ὀνόματα κατὰ τὴν
σημείωσιν αὐτοῦ τοῦ τουρκίζοντος Κεϊπέρτου οἷον Μισο-
πότι, Ἀγίασμα, Φώκια, Κόρκα, Ὑψίτι, Παλάτια, Ἰέ-
ρονδα, Κέραμο, Φίνικα ἐν τῇ περὶ καὶ εἰς τὰ μεσό-
γεια Πεντεχῶρι, Ἀδελφοί, Μάκρι, Σίγμα καὶ ἄλλα,
ἅπερ ἐκτουρκίζει ὁ Κεϊπέρτος. Ἀλλ' ὡς εἰμὶ ἥρουν τὰ
ψευδολογήματα ταῦτα, ἐπιπροστίθηναι καὶ ἄλλα, ἔνθα
λέγει «ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ Παργᾶς θέτει τὴν Ὀμηρικὴν
Περκώτην μὴ σωζομένην οὐδ' ἐπὶ Στραβωνος» διότι ἐν τῷ
χάρτι μου ἡ λέξις Παργᾶς δὲν ὑπάρχει ἀλλὰ μόνον Περ-
κώτη ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ Περκώτη, οὐδὲ λέγει ὁ Στραβων
ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του, καὶ κατακρίνων τὸ
ἀρχαῖον ὄνομα, πάλιν ἀντιφάσκει αὐτοῦ, ἀποδοκιμάσαντι
ἀνωτέρω τὰ νέα ὀνόματα ἀντὶ τῶν παλαιῶν. Βλέπων δὲ
ἐν τῷ χάρτι δις τὸ Σίγειον γεγραμμένον, ἀπορεῖ ὁ δυσ-
τυχὴς ἐπὶ τούτῳ, διότι Σίγειον ἐκαλεῖτο τὸ ἀνωτῆ-
ριον καὶ Σίγειον καλουμένη πόλις ὑπῆρχε κατὰ τὴν μαρ-
τυρίαν τῶν ἀρχαίων Στραβωνος «Μετὰ δὲ τὸ Ραίτειον
ἐστὶ τὸ Σίγειον, κατεσπασμένη πόλις καὶ Στεφ. τοῦ
Βυζαντίου «Σίγειον πόλις τῆς Τρωάδος.» Ἀλλ' ὅσον εἰ-
δήμων ἐπὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας, ἐπὶ τοσούτον γνώ-
στης καὶ τῆς Τουρκικῆς ἐξελέγχεται, διότι τὸ σημειού-
μενον χωρίον Κιλιτρυπαρ γράφει Κελιδρυπαρ, ὅπερ παμ-
πόλλην ἔχει τὴν διαφορὰν, καὶ τὴν Βίγναν, ἣν σημει-
οῖ ὁ Κεϊπέρτος ἐν τῷ χάρτι μετὰ τῆς ἐν παρενθέσει λέ-
ξεως Μπογάτσεερ, ὀνομάζει Μπῆγας κατὰ τὴν Ἀννα-
Κομνηνὴν, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν κατάρθωσε νὰ γράψῃ
ὀρθῶς καὶ ἀπειστω, διότι γράφει «Κομνηνὴν.» Καὶ ἡ
κατακρινόμενη δὲ λέξις Περιστέρι οὕτω γράφεται οὐ μόν-
ον ἐν τῷ χάρτι τοῦ Κεϊπέρτου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τοῦ
Συλλόγου, ἐν οἷς ἐν παρενθέσει τίθεται καὶ ἡ τουρκικὴ
λέξις Σιζορική. Ἡ δὲ Ὀριούσα (γράφει Ὀριούσσα), ἣν
παραμβάλλει ἐνταῦθα ὁ σοφὸς ἐπικριτὴς, ἐστὶν ἀγνω-
στος τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἐπομένως ἰδανικὴ διότι Ὀριούσσα
λέγεται μία τῶν νήσων τῆς Προποντίδος καὶ οὐδεμία
τοιαύτη ὑπάρχει ἐν τῇ Ὀρεινῇ παραλίᾳ. Τὴν δὲ λέξιν
Χαριόπολιν ἀντὶ τῆς Ἀϊρεμπολὺ οὐδεὶς χάρτης ἀνα-
γράφει, πάντες δὲ τὸ ἐν κοινῇ χρῆσαι τουρκικὸν ὄνομα,
καὶ τῆς ἀρχαίας δὲ Ἡρακλείας τὸ ὄνομα ἐγκαταλείφθην,
ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐν χρῆσει τουρκικοῦ Ἐργλί ἐπὶ
τοῦ νῦν χωρίου. Ἡ δὲ κατακρινόμενη λέξις Τρίλιον ὀρθό-
τατα ἔχει ἐν τῇ ἐγγράφῳ γλώσσῃ καὶ ἐν παρενθέσει τίθε-
ται τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς πόλεως Βρύλλιον κατὰ τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Πλινίου, καὶ Στ. τοῦ Βυζαντίου «Βρύλ-
λιον πόλις ἐν τῇ Προποντίδι... καὶ τὸ θηλυκὸν Βρυλ-
λις ἡ χώρα» τὸ δὲ Δασκύλειον μικρὰ πολίχνη παρακει-
μένη τῷ Βρυλλίῳ ἦν κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ
Στ. Βυζαντίου «Βρυλλίς ἡ χώρα, ἐν ἣ Δασκύλειον ἐστὶ
μικρὸν πολιματίον.» Ἀλλὰ τοιαῦτα ἀρχαία πράγματα
ἀγνωστα εἰσὶ τῷ σοφῷ περιηγητῇ, εὐχαριστομένῳ νὰ
λέγῃ μόνον καὶ νὰ δημιουργῇ ἀμαρτήματα καὶ ὅπου δὲν
ὑπάρχουσιν. Τὸ δὲ νόστιμον καὶ ἀστείον ἐνταῦτ' ἐστὶν
ὅτι ἀναφέρει τὸν Καντακουζηνόν, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖ δι-
στυχῶς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ γράψῃ ὀρθῶς, διότι, ὡς
τὴν Ἀνναν Κομνηνὴν ἔγραψε Κομνηνὴν, οὕτω καὶ ἐν-
ταῦθα γράφει Κατακουζηνόν. Κατακρίνων δὲ τὸν χαρά-

κτην, ὅτι ἔγραψε Μισόποτι ἀντὶ Μεσόπολι καὶ Δε-
ρετζέ, ὡς φέρεται παρὰ Κεϊπέρτῳ, ἀντὶ τοῦ ἀκριβο-
λου Δάριτζα καὶ προσπαθῶν νὰ ἀρχαιολογήσῃ λέγει,
ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Ἀρεσσοῦ ἐκαλεῖτο Ἀρεταί, ὅπερ τί-
θησιν ἐν παρενθέσει, καὶ τέλεον ἀγνοεῖ, ὅτι πόλις Ἀρε-
ταί δὲν ὑπάρχει. Ἐν ᾧ δὲ προηγουμένως κατέκρινε τὰς
λέξεις Ἀϊθαλὺ καὶ Κάζτρον ἀντὶ Κυδωνίας καὶ Μυτιλή-
νης, ἐνταῦθα πᾶν τούναντιον, τὸ τρίτον ἤδη παραλογι-
ζόμενος καὶ ἀντιφάσκων αὐτοῦ, κατακρίνει τὴν λέξιν
Θυνιάς καὶ προτείνει τὴν λέξιν Νιζάδα. Ὄντως ἀκατα-
λόγιστος καταντᾷ ὁ ἀνθρώπος. Ὡς κορωνίδα δὲ τοῦ
παραλογισμοῦ ἐπισυνάπτει τὴν λέξιν «Κωνσταντινὸ-
πόλις» καὶ θεωρεῖ αὐτὴν ἐσφαλμένην, διότι ἀγνοεῖ, ὅτι
ὁ δόκιμος καὶ ἀρχαῖος τύπος ἐστὶ Κωνσταντινούπολις, ὁ
δὲ τῶν μεταγενεστέρων καὶ ἰδιῶς τῶν Βυζαντινῶν Κων-
σταντινούπολις, καθὼς καὶ Φιλιππούπολις ἀρχαῖος καὶ
Φιλιππούπολις Βυζαντινός. Ὁ δὲ ἀρχαῖος χαρακτὴρ
κατὰ τὸ παρὰ Φράγκους ἐν χρῆσει ὀρθὸν ὄνομα Constan-
tinople, γράφας Κωνσταντινούπολις, ἐν ἀγνοίᾳ εἰδείχθη
σφωτέρως τοῦ χαρτοκράτου, γεωγραφικοῦ καὶ περιηγητοῦ,
διότι δειλιάσας νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ὄνομα, ἵνα μὴ ἀποκα-
λυφθῇ τίς καὶ ποδαπὸς ἐστὶ, τρεῖς περιβάλλεται τίτλους
ἐν τῇ ἐπικρίσει. Κακὸν ἡ δειλία, διότι οἱ ἡμέτεροι πρό-
γονοὶ ἔλεγον «ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστίν». Ὁ
ἔχων νὰ πολεμήσῃ τινί, ὀφείλει ἐκ τοῦ συστάδην νὰ
πολεμήσῃ αὐτῷ, καὶ οὐχὶ ἐξ ἐνέδρας κρυπτόμενος, «παλ-
λῃκαρίσιον», ὅπως φανῇ ἡ ἀνδρεία αὐτοῦ, ἡλικία καὶ ὁπὸς
ἐστίν. Τοιαῦτά εἰσι τὰ προϊόντα τῶν ἐλαττηρίων τοῦ ὑπὸ τὸ
ψευδώνυμον μετὰ τοῦ ὀνόματος συνυποκρυπτομένου συμ-
φέροντος τῆς χαρτογραφίας καὶ χαρτοκαπηλείας. Εἰ
δ' ἐλάμβανεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ὁ χάρτης ἐτυπώθη ἐν
Βιέννῃ, ἔνθα οἱ στοιχειοθετοὶ καὶ οἱ χαρακταὶ ἐλάχιστα
ἐξωκειώμενοι εἰσὶ μετὰ τῶν ἑλληνικῶν στοιχείων, ἐν ᾧ
ἐν Λειψίᾳ, ὅπου τυποῦνται οἱ κλασικοὶ συγγραφεῖς, πᾶν
τούναντιον συμβαίνει, πρὸς ἀποδείξιν τοῦ ὁποίου παρεμ-
βάλλω μίαν δὴλωσιν τοῦ Moniteur de la Change uni-
verselle. Δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ «Εἰς
τὴν κλήρωσιν λαμβάνουν μέρος καὶ αἱ ὁμογενεῖς ἀπο-
«δόξεως», ὅτι ἐνεκα τῆς ἀποστάσεως ἀπέβη ἀδύνατος ἡ
δέουσα ἐπιστολὰ ἐπὶ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διορθώσεως,
καὶ ὅτι 4,000 ὀνόματα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χάρτι πάντῃ
ξένα τῷ χαρακτῇ, ἔπρεπε νὰ θαυμάσῃ πῶς τόσον ὀλίγοι
καὶ ἐπουσιωδέστατοι παραδρομαὶ ἐγένοντο, αἵτινες ἢ ἐν
τῷ ὑπολοίπῳ ἀριθμῷ τῶν ἐκτυπωμένων ἢ ἐν δευτέρᾳ
ἐκδόσει θὰ ἐκλείψουσιν ἐντελῶς καὶ ἀντὶ νὰ ἐπέλθῃ ἀμεί-
λιτος πολέμιος, ὅφειλε νὰ συγχρῇ τῷ ξένῳ ἐργάτῃ.
Ἐγὼ δὲ λίαν εὐχαριστήμενος εἰμὶ ἐπὶ τούτῳ, διότι ἐρο-
δοῦμαι μὴ ἰδῶ χονδρὰ καὶ οὐσιώδη ἀμαρτήματα. Ἐν
δὲ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ προστίθηναι, ὅτι οὕτε χάρτης πλῆ-
ρης καὶ ἀκριβὲς δύναται νὰ συνταχθῇ οὕτε γεωγραφία
δι' ἑλλείψιν πλῆρους καὶ ἀκριβοῦς ἐγγράφου περιγραφῆς
τῆς χώρας, ἐνεκα τῆς ὁποίας ἀναγκαζόμεθα νὰ προσ-
τρέχωμεν εἰς τοὺς ξένους καὶ περιπίπτωμεν εἰς ἀμαρτή-
ματα. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἔχῃ παρεσκευασμένην
μίαν τοιαύτην λεπτομερῆ περιγραφὴν, ἀφ' οὗ γεωγρα-
φικὴ ἐταιρεία δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, ὅφειλε νὰ ἔχῃ πε-
ριγεγραμμένον τὸν οἶκον, ὃν διοικεῖ. Πρὸς ἐπίτευξιν
τούτου ὀφείλει ἡ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὰ 35 γυναικεία τὴν
κατὰ περιφέρειαν ἐκάστου περιγραφὴν τῆς χώρας ἢ νὰ
ὑποστηρίξῃ ὕλικὸς καὶ ἠθικὸς τὸν μετὰ ζήλου καὶ
ἐπιτυχίας διὰ μικρᾶς συνδρομῆς περιγράφαντα δύο νο-
μοὺς κ. Μηλιαράκη, ἐγκαταλείφθησαν ὅμως κατὰ
δυστυχίαν εἰς αὐτὸν διὰ τὰ περαιτέρω, διότι οἱ συν-
δρομηταὶ ἐδείχθησαν ἀψίκοροι καὶ γλίσχοροι εἰς τὴν
χορηγίαν πρὸς ἐξακολούθησιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ
ἔργου. Ἄνευ τοιαύτης προηγουμένης ἐργασίας ἀδύνατον
νὰ συνταχθῶσιν ἀκριβεῖς χάρται καὶ γεωγραφαίαι τῆς
Ἑλλάδος. Αὕτη καὶ μόνη ἐστὶν ἡ ἀλήθεια ἐν τῇ προ-
κειμένῃ περιστάσει.

Μ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Βουλὴ συνῆλθε μὲν, σήμερον, ἀλλὰ δὲν προέβη
εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, ὥρισθη δὲ ἡ αὐριὸν συνε-
δρίασις πρὸς τοῦτο. Ὑποψήφιος τοῦ Ὑπουργείου εἶναι
ὁ αὐτὸς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην σύνοδον προεδρεύ-
σας κ. Ἀνδρέας Αὐγερινός, βουλευτὴς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας
καὶ Ἡλιδος. Ἐκλεχθήσεται, ὡς βεβαιότατον, διότι τὸ
Ὑπουργεῖον κέκτηται τὴν πλειονοψηρίαν ἐν τῇ Βουλῇ,
ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Βραδύτερον, ἐλάβομεν περιέρχους τινὰς εἰδήσεις, περὶ τῶν
συμβάντων, κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀπορομπὴν τῶν δύο εὐχω-
νικῶν Ταγμάτων, ἧτοι τῶν συγχευομένων ταῦτα ἐκατὸν
ἐξήκοντα περίπου Ὑπαξιωματικῶν.

Ἐκ τῶν παραπηγμάτων ἀνεχώρησαν οἱ ἄνδρες τῶν δύο
ταγμάτων, περὶ τὴν ὥραν 2 μ. μ. τῆς 20 λήγοντος, διευθυ-
νόμενοι πρὸς τὸν σιδηρόδρομον διὰ τῆς φυσικωτέρας διευθύν-
σεως, τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς οδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ
ἀλλ' ἅμα ἐπληθίσαν, πορευόμενοι, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν
Ριζαρίου Σχολήν, ἀπεσταλμένοι ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Στρατιωτικῶν ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Κωνσταντόπουλος, κα-
ταβῆς, διέταξεν, ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ, τὸν διοικητὴν
νὰ μὴ διέλθῃ τὸ σῶμα, διὰ τῶν κεντρικῶν οδῶν, ἀλλὰ νὰ
λάβῃ τὴν ἐπισθεν τοῦ ἀνατολικοῦ κήπου πρὸς τοὺς Στύλους
τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἄγουσαν καὶ ἐκείθεν νὰ κατευθυνθῇ διὰ
τῆς ἐπίσης ἐπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ τῆς οδοῦ εἰς τὸν
σιδηρόδρομον σταθμὸν, κατερχόμενον εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀμέ-
σως ἐπιβιβαζόμενον εἰς τὸ πρὸς ἀναχώρησιν ἑτοιμὸν ἀτμό-
πλοιον τῆς Ἐταιρίας Γουδῆ. Ἡ διαταγὴ αὕτη βεβαίως ἐδόθη,

ἵνα μὴ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν γίνωσιν αὐτόπαι
μάρτυρες τῆς περὶ τὴν ἐνδυμασίαν ἐλεεινότητος τῶν ἀτυχῶν
Ὑπαξιωματικῶν, διότι οἱ μὲν δὲν εἶχον κάπας, ἄλλοι ἐφό-
ρουν ἐπενδύτας, ἄλλοι ἦσαν ἀνυπόδητοι, ἄλλων αἱ εἰσπρα-
νέλλαι ἦσαν ἐσχισμέναι καὶ ρυπαραί.

Εἰς Ἀσμίαν, τὰ στελέχη τῶν δύο ταγμάτων ἀφίκοντο περὶ
τὴν ὥραν δεκάτην τῆς 22, ἐκεῖ δὲ ἔμενον μέχρι τῆς 23, ἀνα-
μένοντα τὴν ὥραν τῆς διαλύσεως αὐτῶν, διότι πάντες οἱ
Ὑπαξιωματικοὶ προσκολληθήσονται εἰς τὴν χωροφυλακήν,
χρησιμοῦντες ὡς ἀπλοὶ βοηθοὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων
καὶ ὑπασισταὶ τῶν εἰσπρακτῶν, διότι εἰς τοῦτο περιω-
ρίσθη ἀπὸ τινος ἢ ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀπλίου. Εἰσὶ
δὲ οἱ πλείους τῶν Ὑπαξιωματικῶν ἀνυπόδητοι, ἄνευ τσαρ-
σοῦν καὶ καπνῶν. Οὕτω συμπληροῦται τὸ ἔργον τῆς ἀνα-
διοργανώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ἀναφορὰ ἐπεδόθησαν καὶ ἀνακηρύσσονται, αὐριον,
ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὡς ὑποψήφιοι Δήμαρ-
χοι Ἀθηνῶν, οἱ κκ. Νικόλαος Καλλιφρονᾶς, Παναγῆς
Κυριακός, Φωκίων Νέγρης, Δημήτριος Σούτσος καὶ Τι-
μολέων Γ. Φιλήμων.

Ἡ παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου κ. Ἀνέστη Κων-
σταντινίδου ὑποβληθεῖσα πρότασις εἰς τὸ Δημοτικὸν
Συμβούλιον Ἀθηναίων, ὅπως κατὰ συνοικίας συσταθῶσιν
Ἐπιτροπαὶ ἐκ Κυριῶν, προωρισμέναι τὴν ἐπίβλεψιν τῶν
δημοτικῶν Σχολείων τῶν θηλέων, ἔτυχεν εὐμενοῦς ὑπο-
δοχῆς, χαίρομεν δὲ, ὅτι τὴν αὐτὴν γνώμην συμμερί-
ζονται καὶ ὑποστηρίζουσιν αἱ Συμπολίτιδες ἡμεῶν, διὰ
τοῦ καλοῦ περιοδικοῦ αὐτῶν, τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυ-
ριῶν». Ἀληθὲς ἡ ἐπιτήρησις ἢ ἀμεσὸς τῶν Μητέρων
εἰς τὰ σχολεῖα τῶν θηλέων εἶναι σωτηρία καὶ πολλῶν
ἀγαθῶν παραγωγός, καὶ μᾶλλον οἰκία. Ἐν τῇ Εὐρώπῃ,
αἱ γυναῖκες γενναίως προσφέρουσι τὸν ὀβολὸν αὐτῶν εἰς
τὴν κοινωνικὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ
φύλου αὐτῶν. ἄδικον δ' εἶναι ἡ ἐγνωσμένη εὐφυΐα καὶ ἡ
στοργὴ τῶν Ἑλληνίδων νὰ μένῃ ἀχρηστος. Ἐσμέν πε-
πεισμένοι, ὅτι ἡ τῶν γυναικῶν παρέμβασις εἰς τὰν σχο-
λεῖαν τῶν θηλέων τὴν ἐπιτήρησιν ἐστὶν τελεσφόρος καὶ
πολύτιμος εἰς ἄκρον, διότι σπανίως διορᾷ ὁ τοῦ ἀνδρός
ὀφθαλμός, ὅτι διακρίνει οἰκτεῖον αὐτῷ ὁ τῆς γυναικὸς,
εἰς δὲ, προκειμένου ἰδίως περὶ τοῦ γυναικείου φύλου,
πράγματα καὶ περιστάσεις, ἅς μόνῃ ἡ Γυνὴ δύναται ν'
ἀνακαλύψῃ, ἐλλείποντα, ἢ κακῶς ἔχοντα καὶ λειτουρ-
γοῦντα. Εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἡ εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ Δημο-
τικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων προσφάτως πρότασις θὰ
τύχῃ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ, καὶ ὅτι τὰ Σχολεῖα τῶν
θηλέων δὲν θὰ στερηθῶσιν ἐπὶ μακρότερον χρόνον τῆς
σωτείρας ἐπιβλέψεως τῶν Μητέρων τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες
χαίρουσι τόσα παρέσχον δειγμάτια προθύμων ὑπηρεσιῶν
ὑπὲρ τῆς ἡλικίης μορφώσεως καὶ τῆς γονίμου προστασίας
τῶν κορασίων.

Κόρις Συντάκτα τοῦ «Αἰῶνος».

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως καταχωρήσῃτε ἐν ταῖς στή-
λαις τοῦ ὑμετέρου φύλλου τὸ ἀκόλουθον ἀριθμητικὸν πρό-
βλημα, ὅπερ ἀφιεροῦται τῷ μεγάλῳ οικονομολόγῳ καὶ ἀνα-
μορρωτῇ τῆς Ἑλλάδος, τῷ καὶ περὶ πολλοῦ ποιουμένῳ τὴν
πρόδον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κατοικῶ ἐν τινὶ χωρίῳ τῶν Θεσσαλικῶν Ἀγραίων, εἶμαι
κάτοχος ἐκατὸν πενήντα ὀκτὼ δακτύλων σούμας (βαλῆς), ἦν,
κατὰ τὸν νέον Νόμον, πρέπει νὰ μεταφέρω εἰς Βῶλον πρὸς
παράδοσιν. Ὑποκείμεναι δὲ μέχρι τῆς παραδόσεως εἰς τὰς
ἐξῆς δαπάνας, ἧτοι 1) δραχμῶν 8 ἐκ μεταφοράς ἀγῶγια μέ-
χρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Καρδίτσας 2) δραχμῶν
6 σιδηροδρομικὰ ἀπὸ Καρδίτσας μέχρι Βόλου 3) δραχ-
μῶν 15 ναυλὸν μεταβάσεως εἰς Βῶλον καὶ ἐπανόδου μου,
καὶ 4) δραχμῶν 6, ἑξῆς διατροφῆς καὶ διαμονῆς ἐν Βῶλῳ
ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας μέχρι παραδόσεως, μετ' ὧν τῆς δυ-
νατῆς οικονομίας ἐννοεῖται. Πόσας δραχμὰς θὰ λάβω ἐν ὅλῳ
ἐκ τῆς διαληγείσης σούμας μου, μετὰ τὴν ἀραίρεσιν τῶν
δαπανῶν, καὶ πόσας κατ' ἐκᾶ;

Προτιμώτερα ἤθελεν εἶπε, κ. Πρωθυπουργέ, ἡ δήμευσις
τῶν μετὰ τὴν ἀραίρεσιν τοῦ γλυκύου στερεύλων ἢ τῶν τσι-
πούρων.

Ἐν Μεσσηνίᾳ, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1887.

Δ. Κ.

Ἐκ Σπετσῶν, διεβδόμη, γοῆς, ἡ θλιβερά εἰδήσις
τῆς ἐκεί ἀποβιώσεως τοῦ πρεσβυτάτου τῶν υἱῶν τοῦ ἑγ-
κρίτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς Νικολάου Παπαμιχαλοπούλου,
τοῦ μακαρίτου Παναγιώτου. Ὁ Παναγιώτης Παπα-
μιχαλόπουλος ἦν ἐκ τῶν σπανίων τέκνων, ἀτίνα κέκλην-
ται οὐ μόνον νὰ συνεχίσῃ τὸ πατρικὸν ἔργον, ἀλλὰ
καὶ νὰ ἐντείνωσιν αὐτό, ἐπὶ πλέον νὰ ὑποδομηθῶσιν
τοῦτο. Νεαρὸς ἐτι, ἀπέδειξε νοήμοσύνης, ἀκριβείας, εὐ-
φυΐας καὶ πάσεως πρὸς τὴν ἐργασίαν δειγμάτια ἀναμφι-
σβήτητα, διὰ τοῦ χρόνου δὲ, κατέστη ὁ σύντροφος, ὁ
ἀδελφὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, πατὴρ δευτέρου καὶ τελε-
σιουργὸς τῆς οἰκογενείας, ἐν ἣ ἐγεννήθη. Μεταβάς εἰς
Ρωσσίαν, ἐργάσθη πρὸς μόρφωσιν μικρᾶς τινὸς περιου-
σίας, ἀλλ' ὑπὲρ ταύτην ἐκτίνασσε ἀτίμητον ἄλλην πε-
ριουσίαν, τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν
Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀλλογενῶν, αἵτινες πάντες ἐξετίμησαν
τὸν ἰσχυρὸν νοῦν καὶ τὴν ἰσχυροτέραν ἐτι τιμιότητα
αὐτοῦ. Ὑπῆρχε δὲ, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαβίῳ, ὁ ἐν τῷ
κύκλῳ αὐτοῦ πρόθυμος καὶ γενναῖος προστάτης παντὸς
ἑλληνικοῦ ἔργου, καὶ γυνικοῦ καὶ ἀποικιακοῦ, πολλὰ δὲ
καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ Ὑποπείρου ἐργάσθη. Πρὸ ἐτῶν, προ-
βλήθη ὑπὸ νοσήματος, ὅπερ βαθυμυδὸν μετέλαβε τύπον
ἐπικινδύνου, ὑπέστη μαρτύρια μακρὰ πόνων καὶ ὀδύνης,
ἀτίνα καρτερικῶς ὑπέστη. Ἡμέρας δύο ἐτι πρὸ τῆς ἀπο-

βιώσεως αὐτοῦ, ἔγραψεν ἐκ Σπετσῶν, ὅπου μετέβη πρὸς ἀνακούφισιν μικρὰν, ὅτι οἰουδὴποτε πόνοους προὔτιμα νὰ ὑποστῇ, ἀλλὰ νὰ ζήσῃ ἐπ' ὀλίγον ἔτι, ὅπως ἀφιερῶσθαι τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρὸς τοῦ, ὃν ἐλάτρευεν ὡς υἱὸς ἀντάξιός, τὰς ἀπολοιπομένους αὐτῷ δυνάμεις. Ἀλλ' ἡ μοῖρα ἄλλως εἶχεν ἀποφασίσαι, νεκρὸς δὲ ἦδη ἀναπαύεται ὑπὸ τὴν γῆν ἀνὴρ, ὅστις, σωζόμενος, ἐγκρίτους προῶριστο νὰ προσφέρῃ τῇ Πατρίδι ὑπηρεσίας.

Τὸ πένθος Γονέων, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ μεμορφωμένου ἤδη καὶ ἐνεργοῦ τέκνου, τῆς κοινῆς ἀγάπης ἀπολαύοντος καὶ παρὰ πᾶσι τιμωμένου, δὲν διασκεδάζει ὁ λόγος ἡ ἡ συμβουλὴ. Ἡ σὰρξ ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ τὴν ὀφειλὴν αὐτῆς, μόνος δὲ ὁ χρόνος, συνεπικουρὸν ἔχων τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ Δημιουργοῦ καὶ εἰς τὴν ἐν ἑλλή ζῶν πεπρωμένην συνάντησιν, δύναται κατὰ τι ν' ἀνακουρίσῃ τὴν μηδέποτε ὀριστικῶς συνουλουμένην αἰετοπτεροῦ ἀνοιχομένην πλὴν τῆς στερήσεως τῶν φίλων ὑπάρξων.

Ἀρτίως ἐξεδόθη τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σκόκου τὸ «Ἡμερολόγιον». Λαθόντες δὲ καὶ ἀναγνόντες αὐτό, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ἀποτελοῦσι καταφανῆ πρόδοτον. Ἀπὸ μικρῶν δὲ ἀρξάμενον πρὸς ὀλίγων ἑτῶν καὶ τὸ ἀστείον μᾶλλον θηρεῖον εἰς παροχὴν τερπνῶν ἀναγνώσεων, ἐκτέτακτο ταχέως καταφανῆ σπουδαιότητα. Ἀνεδείχθη δὲ πνευματικὴ ἀνθοδέσμη ποικίλων γνώσεων καὶ δημοσιευμάτων, φιλολογικῶν ὁργανῶν μελέτης ἀξίων, γόνιμος ἀγρὸς ἀποδίδων ὁμολογουμένως ἀγαθὸς καὶ πλουσίως καρπούς. Πλεῖστοι δὲ τῶν παρ' ἡμῖν ποιητῶν καὶ συγγραφέων παρέσχον, φέτος, τὸν πνευματικὸν ἔρκον αὐτῶν εἰς ἔκδοσιν τοῦ Ἡμερολογίου, καταρτίσαντες πλουσίαν πνευματικὴν πανδοσίαν, χορηγήσαντες τουτέστι πραγματείας περὶ θεμάτων παντοίων, ἐν αἷς κατεσπάρη ἀφθόνως τὸ εὐφυὲς καὶ τὸ τερπνόν, τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ σπουδαῖον. Ἀλλὰ συγχρόνως οὐκ ὀλίγον συνεβάλλετο εἰς τὴν ἐπιστηθεὴν βελτίωσιν τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σκόκου καὶ ὁ κ. Ἀνέστης Κωνσταντινίδης, οὗτινος τὰ πρωτεύοντα ἐν ἀπόσῃ τῇ Ἀνατολῇ τυπογραφικὰ κατεστήματα παρήγαγον βιβλίον καλλιτεχνικώτατον, ἀξίον νὰ κοσμήσῃ αἰθούσας καὶ βιβλιοθήκας. Τετυπωμένον δι' ὠραίων στοιχείων, ἐπὶ χάρτου καλοῦ, διασκευασμένον μετ' ἐξόχου τυπογραφικῆς φιλοκαλίας, χρυσόδετον, εἰκόνας περιέχων φωτογραφικῆς, ἔργα δὲ πλεῖστα περιέχον καὶ μελέτης ἀξία, εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀλλιστον κτήμα καὶ ἀνάγνωσμα διὰ πάντα φιλικανθρώπων, ἐνδιαφερόμενον καὶ ἀρεσκόμενον εἰς τὰ προϊόντα τῆς συγχρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς.

Χθὲς περὶ ὥραν 8 καὶ 1/4 π. μ. ἐγένετο ἐν Κιάτῳ σεισμὸς ἰσχυρὸς καὶ διαρκὴς, ὅστις εὐτυχῶς δὲν ἔσχεν ἀποκαταῖναι. Οἱ κάτοικοι ἐν τούτοις πτερόντες διαμένοντες ἐν ὑπαίθρῳ. Τοῦ σεισμοῦ τούτου τὸν ἀντίκτυπον ἠρῶνθησαν καὶ αἱ ἐν Κορίνθῳ.

Τὸ ἱατροσυμπόριον συνελθὼν χθὲς ἐγνωμάτευσε νὰ ἀρθῇ ἡ ἐπιβεβλημένη κάθαρσις εἰς τὰς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας προσελευσάμεναι ἀπὸ Γατίας μέγροι Βενεζιλιὰ καὶ ἀπὸ Κορόνης μέγροι τῶν αὐστραλικῶν μεθόριον. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ Τουρκία, καθ' ἣν ἐκείνην ἡγήθη τὴν ἐπὶ τῇ Ἰταλίᾳ πρεσβείαν ἐπιβεβλημένης καθάρσεως.

Τὸ τορπιλλόβιον «Ψαρά» κατέπλευσεν εἰς Χαλκίδα. Ἡ ἀποσημιολία «Πάτρα» ἀπέπλευσεν ἐκ Μονεμβασιάς ἐπὶ δυνάμει λαθρεμπορίων. Εἰς Καλάμας κατέπλευσεν ἡ ἀποσημιολία «Σόρος».

Προχθὲς τὴν νύκτα ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν εὐρέθη ἐν κακίστῃ καταστάσει φέρον τραύματα ἐπὶ τοῦ σώματος διὰ κοπτοῦ ὁργάνου καὶ ἐσπερήμενος τῆς λαλιᾶς ὁ καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς Γρηγόριος Ἀσπρέας. Ἐξ ἐπιστολῆς, ἣν εἶχε καταλίπει παρ' αὐτοῦ, ἐξήγγη, ὅτι βαρυνόμενος ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ στομαχικοῦ νοσήματος, ἀποβαλὼν δὲ καὶ τὴν χρῆσιν τῆς φωνῆς κητοκτόναι. Ὁ ἀνὴρ κατηγγήτης μετ' ἐνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ὑπάρχει μὲν ἐλπίς ὅτι θὰ ζήσῃ, ἀλλὰ σκληρὸν ἂν θὰ λυθῇ ἡ ἀγρυζία.

Ἐνεκὰ τῶν τελευταίων βρογῶν ἔπαυε καὶ τὸ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Αἴγιον ταξίμιο τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου, ἐν' ὃ θάλει βραδύνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἡ εἰς δημοσίαν χρῆσιν παράδοσις αὐτοῦ, ἀρξάμενης νῦν τῆς ἐπισκευῆς τῶν βλαβέντων μερῶν.

Ἐν Μιλάνῳ, ἔνθα ἐσπούδαζε τὴν μηχανικὴν ἐν τῇ ἐκεῖ ἀνωτάτῃ Πολυτεχνικῇ Σχολῇ, κητοκτόνησεν ὁ νέος Παναγιώτης Μῆξης, ἐκ Σπετσῶν, λαβὼν δέσιν φωσφόρων.

Ἦτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατηργήθη Ἐπιτροπὴ, ἣτις θέλει ἐξετάσῃ τοὺς ὑποβαλόντας αἰτήσεις πρὸς κατάρτισιν εἰς τὸ σῶμα τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν.

Χθὲς ἐν τινὶ καφενεῖῳ ἐν Νεαπόλει ἐγένετο συμπλοκὴ τις φοιτητῶν ἐκ Μακεδονίας πρὸς τινὰ ἄλλον. Ὁ φοιτητὴς ἐπυροβόλησε πολλὰς εἰς τὰς πολυχρότους ἀστέρας κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του. Κλητῆρες συνελθόντες τὸν πυροβολήσαντα.

Ἐκ Πατρῶν ἡγήθη, ὅτι ἐγένοντο αὐτῶν δύο νέα κρούσματα τῆς νόσου βλογίης.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνεγνώρισεν ὡς ἰσότημον τοῖς ἐν τῷ Κράτει καὶ τῷ γυμνάσιον τῶν Χανίων Κρήτης.

Εἰς Σούδα τῆς Κρήτης κατέπλευσε τὸ ἰταλικὸν θωρηκτὸν Palestro ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ἀκτωνά.

Ἐν Κρήτῃ εἰς θέσιν Ἁγίου Ὀνούφριον παρὰ τὸ χωρίον Βόρους ἀνεκαλύφθη ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀρχαίων ἀγγείων, ἀγαλματίων, ἀθυμάτων καὶ αἰχμῶν δοράτων.

Ἐγένοντο αἱ μεταθέσεις δέκα τριῶν τελωνειακῶν φυλάκων.

Ἐν τῇ χθρσινῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἀνεγράφησαν τὰ δυνάμει 268 ἀνθυπιάτων καὶ 42 ἀνθυποφάρμακοποιῶν ταχθέντων εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ.

Ὁ νέος ἐν Πατρῶν τῆς Ἀσπιδίας προξενικὸς πράκτωρ κ. Σ. Καλλιμάχης διωρίσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Συρίας ἀντὶ τοῦ Σ. Χοϊδῆ, οὗτινος ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις.

Διωρίσθησαν παρὰ τῇ Διοικητικῇ Ἀστυνομίᾳ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὁδοῦκοντα καὶ πέντε κλητῆρες γ' τάξεως.

— Διωρίσθη σχολάρχης τοῦ ἐν Λαβιδίῳ ἑλληνικοῦ σχολείου ὁ Χ. Π. Παπακωνσταντίνου ἀντὶ τοῦ Γ. Α. Παπαθανασοπούλου μετατεθέντος εἰς Ἀκρόταν ἀντὶ τοῦ Γ. Κωνσταντινίδου, μετατεθέντος εἰς τὸ ἐν Αἰγίῳ β'. ἑλληνικὸν σχολεῖον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν σήμερον κομισθεῖσων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων:

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» ἔμαθεν ἐξ ἀγαθῆς πηγῆς, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Τσάρου εἰς Βερολίνον ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς. Τηλεγράφημα ἐκ Κοπενάγης, διαβιβασθὲν τῇ «Ἡμερησίᾳ» τοῦ Βερολίνου, ἀνγγίζειν, ὅτι ὁ Τσάρος ἀνέβηκε τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὴν 5117 Νοεμβρίου.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πετρούπολεως τῇ βιενναίᾳ «Φορνδμελτα», ὅτι νέα οὐδενιστικὴ συνωμοσία ἀνεκαλύφθη. Βόμβαι δυναμίτιδες κατεσχέθησαν παρὰ τινι φαρμακοποιῷ. Πολλὰ δὲ πρόσωπα συνελήφθησαν.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βουκουρεστίου τῇ παρισινῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων»: «Δύνασθε νὰ διαψεύσετε πάντα τὰ διαδιδόμενα περὶ μεταβάσεως τοῦ κ. Βρυτιάνου εἰς Βερολίνον. Οὐτε ὑπάρχει, οὔτε ὑπάρχει ζήτημα περὶ αὐτοῦ. Πρέπει μάλιστα νὰ διαψεύσετε τὴν εἰς Βουκουρεστίον ἔλευσιν τοῦ κ. Σταμπούλφ, ἐρχομένου δῆθεν νὰ διαπραγματευθῇ συνέντευξιν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου μετὰ τοῦ βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας.»

Ὁ «Νέος Χρόνος» τῆς Πετρούπολεως λέγει, ὅτι ἐάν ἡ Ρωσία ἀπεφασίσαι νὰ τηρήσῃ θέσιν ἐπιρροατικὴν ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐξουδετέρωσως τῆς σουεδικῆς διώρυγας, δὲν ἔπρεζε τοῦτο ἐκ δυσπιστίας πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἥς τὴν πολιτικὴν χαρακτηρίζει ἄκρα εὐκρίνεια. Ἀλλ' ἡ Ρωσία ὑποπτεύει τὴν Ἀγγλίαν, ἥς ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιρροὴ δύναται νὰ ἐπενέγκῃ μεταβολὰς εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον τῆς Συμβάσεως, μεταβάλλας ὀλίγον εὐνοϊκὰς εἰς τοὺς πολιτικοὺς σκοποὺς τῆς Ρωσίας.

Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφασίσαι νὰ καταδιώξῃ δικαστικῶς πάντας τοὺς παρευρεθέντας ἐσχάτως εἰς συλλαλητήριον παρόντων, συγκροτηθὲν ἐν Βουδβορδ, ἐν ὠρεξινκτός. Ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ τούτῳ ἐπυροβλήθη ἡ προκήρυξις τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Ἰρλανδίας. Μεταξὺ δὲ τῶν παρευρεθέντων ὑπάρχον οἱ κ. Ρούβλανδς, Γίλλ. Σίγν, μέλη τοῦ Κοινοβουλίου, καὶ ὁ κ. Λενχέρ, γραμματεὺς τοῦ λόρδου Δημάρχου τοῦ Δουβλίνου.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου σχολιάζουσι λίαν τὴν εἰδήσιν, ὅτι συνεννῶσις ἐπὶ τῇ μετὰ τοῦ Οὐτκανοῦ καὶ τῆς Ρωσίας, ἀρροῦσα εἰς τὸν διορισμὸν ἀναπληρωματικῶν ἱερέων, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ταῖς ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ ὁχλῆς τοῦ Ρήνου. Οἱ ἱερεῖς οὗτοι θέλουσι ταχθῇ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τοὺς ἄλλους ἱερεῖς.

Ὁ πρίγκιψ Βίσαρκ προτίθεται νὰ ποιήσῃται ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ διακήρυξιν. σχετιζομένην πρὸς τὰς διενεχθεῖσας εἰς τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσίας. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας σκοπεῖ νὰ διακηρύξῃ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδῃται μεγάλη σημασία εἰς τὰ ρηναγώματα τῶν ρωσικῶν καὶ τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων, καὶ ὅτι αἱ σχέσεις τῶν δύο Αὐτοκρατοριῶν, εἰ καὶ δὲν εἶναι ἐγκάρδιαι, δὲν χαρακτηρίζονται ὀλιγωτέρον ὑπὸ τοῦ ἀντιθέτου πύθου τῆς συσφίξεως τῶν δεσφῶν, οὕτως αὐτῶν ἐπικρατοῦσι μετὰ αὐτῶν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει βούλγαρος Ἐπαρχος ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν ἐν Σόφίᾳ Μητροπολίτην Κλήμεντα νὰ μείνῃ ἐν Σόφίᾳ μετ' ὅλας τὰς διαταγὰς τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἕως ὅς ἀπορρίψῃ περὶ αὐτοῦ ἡ Σύνοδος.

Ἐτοιμάζεται ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἡ ἀγγλὴ, ὅπως ἀπαχθῇ σὺν οἱ ἀναρχοὶ τοῦ Σικάγου.

Ἡ δημοτικὴ κρίσις τῆς Γενουῆς ἀπέληξεν εἰς ἀποτέλεσμα τῷ κ. Κρίστῃ πωθέν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἰταλίας ἀναγγέλλουσι τὸ ὅτι, ὅτι ὁ κ. Κρίστης ὑπέγραψεν, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, βασιλικὴν Διάταγμα, διαλὼν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς Γενουῆς καὶ διορίζον βασιλικὸν Ἐπιτροπὸν διὰ τὴν προεργασίαν τοῦ δήμου διοικήσιν.

Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν ἐν Βερολίῳ. Πᾶσαι αἱ ἀποχρώσεις τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ τῶν φιλελευθέρων ἔθνικων συνησπίσθησαν κατὰ τῶν Προοδευτικῶν.

Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» βεβαίως, ὅτι οὐδὲν πρὸςκειται, ὡς ἐλέγχῃ, περὶ συνδιαλέξεων, τῇ εἰσγγῆσει τῆς Ἰταλίας, ὅπως πεισθῇ ἡ Ἰσπανία νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν τρίτην συμμαχίαν. Οἱ κκ. Σαγάστας καὶ Μορέτ ἐπιθυροῦσιν, ἀπ' ἐναντίας, ἐγκάρδιον συνεννόησιν πρὸς τὴν Γαλλίαν, ὅπως κανονισθῶσι τὰ ζητήματα τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς περὶ τὸν Ἰσμερινὸν Ἀφρικῆς, ἔνθα κοινὰ εἰσι τὰ συμφέροντα τῶν δύο χωρῶν.

Κατ' ἀλληλογραφίαν ἐκ Ρώμης εἰς τὴν «Πολιτικὴν Ἀναπόκρισιν» τῆς Βιέννης: «Ὁ συντηρητικὸς ἐνέποιησεν ἐντοπισμὸν ἡ παράγραφος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Κρίστη περὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ ζητήματος. Ἐξελήχθησαν μεγάλοι ἰδόντες τὸν Προδουτικὸν νὰ προσέλθῃ ἀπ' ἐξέλεξις τὸν Πάπαν, καὶ τὸ συμπατικώτερον, ἐν συνελεύσει, ἐν ἡ παριστάτο νοσῶς ἄλλα ἡ πολιτικὴ ἐπὶ τῇ, καὶ ἐν ἡ οὗτος ἐτόλμησε νὰ κατηγορήσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς χριστιανισμοῦ, πᾶσι οἷς ὁ Λέων ΙΓ', ὡς διαπραξάντος «ἀλλοτρίων χριστιανικῶν» πράξεων. Ὁ αὐτὸς παραγνώσκει τῆς ἀσπρεπείας τῆς παρῶντος καὶ προπάντων τοῦ προσώπου τοῦ Ποντίφικος, ἐν προσημείῳ οὗτος νὰ ἀνυψῇ κατὰ ὁμοίαν μοῖρᾳ. Ἀλλὰ ὁ κ. Κρίστης κατήγγειλε τὸ Οὐτικανόν, ὡς ἡρωικὸν τρόπον ἥττον χριστιανικῶς, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ φέρῃ ἐν γένει πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ τούτου. Ὡς πρὸς τὸ ρωμαϊκὸν ζήτημα ὁ κ. Κρίστης διετάλη, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἀπολαύει ἐν Ἰταλίᾳ μείζονος ἐλευθερίας ἢ ἄλλοι. Ἡ βεβαίως αὕτη προέβλεψε γενικὴν ἐκπλήξιν. Ὁ αὐτὸς ἀνέφερε: νὰ ἀνακεκαύσῃται αὕτην ἀρκίαν μόνον νὰ μνημονεύσωμεν τοῦ γενομένου, τῶν ἀδελφικῶν ὕδατων κατὰ τοῦ Ἁγίου Πατρὸς, ὑπὸ τοῦ ριζοπασιτικοῦ ἰταλικῶν Τύπου. Ἀλλὰ κατὰ πάσαν νύκτα γαριβαλδινὴν ἐορτὴν ἐν Ρώμῃ βλέπει τις διαδηλώσεις ἐχθρῶς κατὰ τὸ Πάπα.»

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βιέννης εἰς τὸν «Μηνότορα τῆς Ρώμης» τὰ ἀκόλουθα: «Ἐν ταῖς διπλωματικαῖς κινήσεσι βεβαιόταται, ὅτι τὰ ταξίδια τοῦ Κρίστη εἰς Θεσσαλονίκην εἶχεν αἰτίαν σχετὶς πρὸς τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα. Ὁ κ. Βίσαρκ θέλει νὰ συγκαταστήσῃ τὴν Ἀγγλίαν, Αὐστρίαν, Ἰταλίαν καὶ Τουρκίαν περὶ τὴν Γερμανίαν, ὅπως πείσῃ τὴν Ρωσίαν καὶ παρασκευάσῃ τὴν αὐτονομίαν τοῦ Αἴμου. Ἡ Τουρκία ἐνδοιάζει πῶς εἰσὶν ὡς πρὸς τὴν Τριπολίτιδα καὶ τὴν ἀνεκρίτητα τῆς ἐπικρατείας τῆς. Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῆς διπλωματίας τῶν συμμάχων τείνουσιν ἐν τῷ παρόντι νὰ καταστήσῃσι τὰς ἰδέας τῆς Γερμανίας ἀποδεχτάς τῇ Σουλτάνῳ.»

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βιέννης, ἡ Πύλη ἐβεβαίωθη, ὅτι ἡ προσχώρησις τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν ἀγγλογαλλικὴν συμμαχίαν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ εἶναι βεβία. Ὡς δὲ πρὸς τὴν τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν τῆς Αὐστρίας δύναται τις νὰ θεωρῇ ταύτας ἐξασφαλιστάς.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐπιβεβαιῶσι τὴν νύκτα, ὅτι κατήγγειλε τὸ ὑπουργεῖον Ρουβιὲν ἐν τῷ ζήτηματι τῆς προτάσεως περὶ συστάσεως ἀναρχικῆς Ἐπιτροπῆς: ἀλλὰ παρρηγοῦσιν, ὅτι αὕτη ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς μεταγνώσιν τῶν βουλευτῶν τῆς Δεξιᾶς. Ὁ κ. Κασσάνι λέγει ἐν τῇ ἐφημερίδι αὐτοῦ, ὅτι ἡ Δεξιὰ ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τελευταίον τὴν μάθημα αὐταπαρνήσεως καὶ εὐθύτης, ἀλλ' ὁ ἀσφαλισμὸς

τῆς Δεξιᾶς δὲν δύναται περαιτέρω νὰ προῇ. Ἡ δὲ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» βεβαίως, ὅτι ἡ ἔγχεσις τῶν Ριζοπασιτικῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἶναι εἴπερ τινα καὶ ἄλλαν φρενὴν βιαιοπαθῆς.

ΝΕΩΤΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ HAVAS

ΜΟΣΧΑ, 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου). - Ὁ τελευταῖος λόγος τοῦ κόμματος Καλνὸνκ ἠνέφε νέον βάρβαρον μετὰ τοῦ Ρωσίου καὶ Αὐστρίου. Ἡ ἐν Ἀνατολῇ πολιτικὴ αὐτῶν φαίνεται ὀριστικῶς ἀδιόλατος. Θεωροῦσιν ἐνταῦθα ὡς ἀνασχετικὴν τὸς ἀγῶνας τῆς Αὐστρίας, ὅπως οἰκιστοὶ πρὸς τὸν φίλον παρὰ τοῖς λαοῖς τοῦ Αἴμου καὶ ὡς ἀντικειμένους τῇ Ρωσίᾳ, ἣτις ἐποίησε χάριν τῶν λαῶν τούτων ἀναριθμήτους θυσίας ἐπὶ διαλλήρους αἰῶνας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου). - Καὶ αὐταὶ αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγνωρίζουσιν ὡς ἀναπόφευκτον τὴν τραγεομορίαν παρὰ τῇ Διαδόχῃ τῆς Γερμανίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου). - Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 60 ἐκατομμυρίων 410. - Τῶν 500 359. - Γαλλικὴ ράντα 107,45. - Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 374.

ΓΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ REUTER

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρίου). - Ὁμιλῶν χθὲς ἐνὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ταξίματος τῶν αὐστριακῶν Ἐπιτροπείων, ὁ κόμης Καλνὸνκ εἶπεν, ὅτι ἀπασα καὶ Μιγὰλαι Δυνάμεις, περιλαμβανομένης καὶ τῆς Ρωσίας, εἰσι σύμφοροι, ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα δὲν πέπει νὰ καταστῇ ἀντικείμενον εὐρωπαϊκῆς διαμάχης. - Ἀγγλικά πᾶγια 103 1/8. - 5 οἰο αἰγυπτιακῶν 97 7/8. - Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 73 1/2. - 5 οἰο Τουρκικὸν 13 3/4. - Ἑλληνικὸν δάνειον 1824-25 Ἀπρ. 91.

Τελευταῖα ὄρα.

Καθ' ὃν χρόνον τὸ φύλλον ἐτίθετο ὑπὸ τὰ πιεστήρια, περιήλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν λυπηρότατον γεγονός. Αἱ σιδηρεὶ δοκοὶ τῆς στέγης τοῦ ἀνεγειρομένου δημοτικοῦ θεάτρου, διασκαλεθίσαις ἐνεκὰ ἀδεξιότητος περὶ τὴν προσαρμογὴν, προὔξενον τὸν θάνατον πέντε ἐργατῶν. Τρεῖς τούτων κατέπεσαν ἀπὸ τοῦ ὀρόφου εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἀπέθανον αὐθαρῆς: τῶν δύο δ' ἐτέρων, περισφιγγθέντων ὑπὸ τῶν δοκῶν, ὁ μὲν εἰς ἀπέθανε καὶ κρέμαται ἀπὸ τῆς στεφάνης τοῦ τοίχου ἐν τῷ κενῷ δίκῃν σταφυλῆς, ὁ δ' ἕτερος ζῇ ἐτι μετὰ τῶν δοκῶν, ἀγωνίων καὶ οἰκτρὸν παρέχων θέαμα τοῖς θεαταῖς.

ANCIENNE MAISON LIZIER

Madame DESSEIGNÉ a l'honneur d'informer sa nombreuse clientèle qu'elle a reçu de Paris, un bel assortiment des nouveautés de la saison; Et qu'elle a amené une nouvelle modiste, très-capable, ayant travaillé dans les meilleures maisons de Paris et de beaucoup supérieure, comme goût et comme talent, à toutes celles qu'elle a eues jusqu'ici.

Ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐκπόνησιν «Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον», παρακαλῶ τοὺς κατόχους οἰουδὴποτε δημοσίου ἡ ιδιωτικοῦ ἐγγράφου, εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς «Τουρκικῆς» ἀναγομένης, ἡ οἰουδὴποτε χρησίμου πληροφορίας, εἰς τὸν καθ' ὅλου βίον τοῦ Ἀθηναίου λαοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τούτην ἀφορώσης, νὰ μοι καταστήσωσι ταῦτα γνωστά.

Δ. Γ. ΚΑΜΙΟΥΤΡΟΓΛΟΥΣ.

Μαθητὴς ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ἣ νὰ ὑπηρετῇ καὶ φοιτᾷ εἰς τὸ σχολεῖον. Πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Αἰῶνος».

ΠΑΚΚΕΤΑ

ΚΑΗΝΑ Ἀγρινίου καὶ Ἐφημερίου εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγίου Φιλίππου ἐν τῷ καπνοπωλείῳ τοῦ κ. Ἀριστομένους Μουρέκη πολοῦνται χονδρικῶς, μετὰ 12 φυλλαδίων κατὰ ὅσον ποιότητος Α'. δραχμὰς 11:50

» » » Β'. » 10:50
» » » Γ'. » 10.

Λιανικῶς πακκέτον δραμίων 10 μετὰ τοῦ σιγαροχάρτου ποιότητος..... Α'. λεπτὰ 35

» » » Β'. » 30
» » » Γ'. »

Οἱ προσερχόμενοι εὐχαριστῆθαι.

Νέος διδάκτωρ τῆς νομικῆς ζητεῖ ἐργασίαν παρὰ τινι γραφεῖῳ. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Ὁ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, παθολόγος ἱατρός, μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν 16 οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστοῦ (Βόρας Καλαμίστου), δέχεται δ' ἐπισκέψεις νοσοῦντων καθ' ἑκάστην 8-9 π. μ. καὶ 2-4 μ. μ. εἰδικώτερον τοὺς ἐκ πνευμονικῶν, στομαχικῶν καὶ καρδιακῶν πάσχοντας.

Εἰς τὸ Παντοπωλεῖον τ